

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

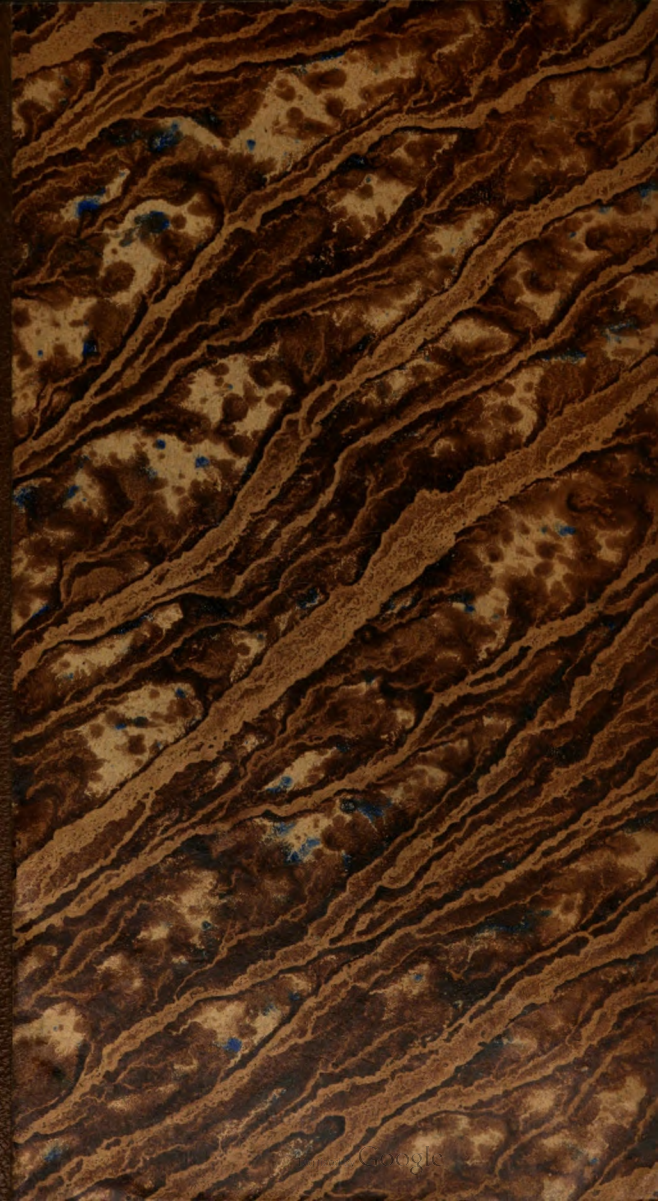
Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

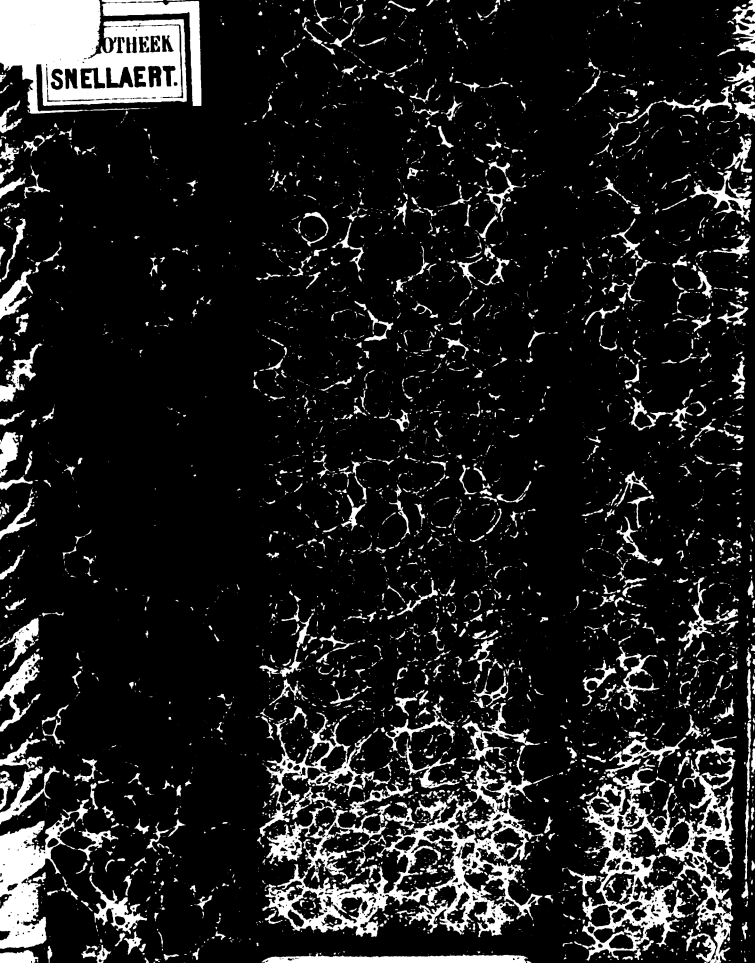
- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

APOTHEEK
SNELLAERT.

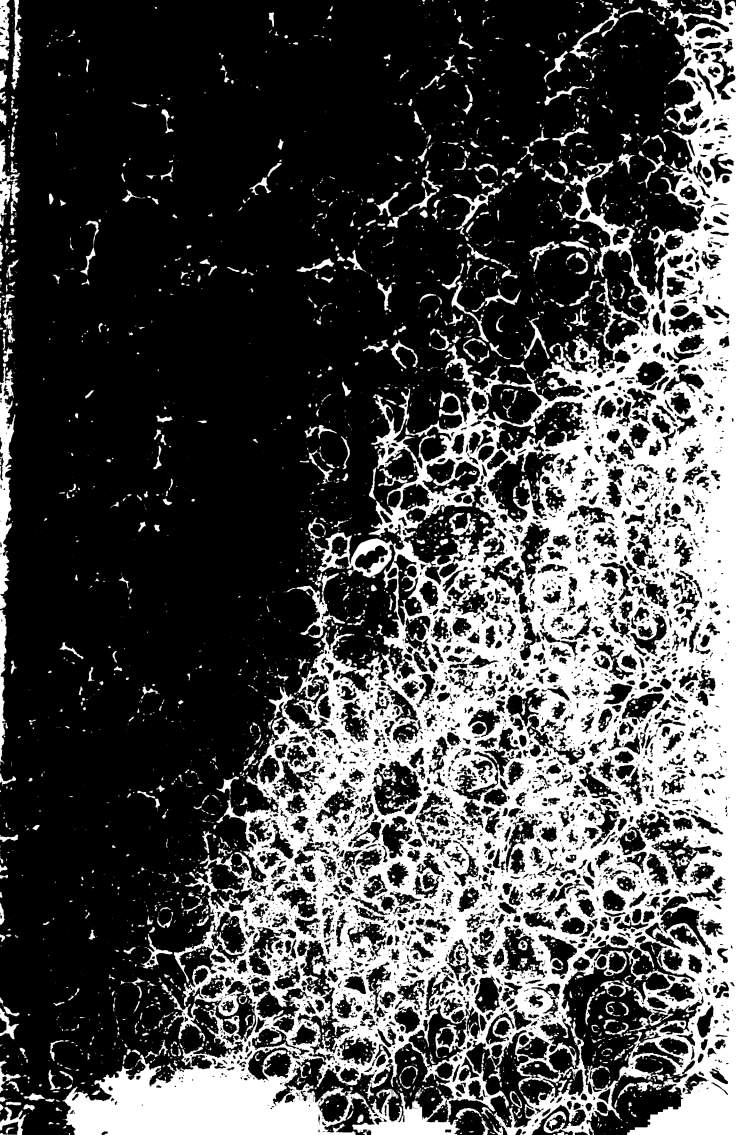

UNIVERSITEIT GENT

Digitized by Google

68

2.-L. 8608.

3-1. 8608

KATARINA VERWERS
VAN D'USARTS
SPAENSCH E
HEYDIN,
B L Y S P E L.

Op nieuws vermeerdert.

AMSTERDAM,

By *Jacob Lescaille*, Boeckverkooper op den
Middeldam, naest de Vismarkt, 1657.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

1215 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

1968

d' A A M S T E L G O D

A A N

JUF. K A T A R I N A V E R W E R S,

Op haar

S P A A N S E H E Y D I N N E.

'k **L** Ach swym'rend in het riet van mijne stroom gedoken,
VVanneer een bly gheschal mijn oogten heeft ontloken,
Gelijk een purpre roos door 't blaaken van de Zon.
Ik zagh de Zustersen van 't hooge Helicon
Al Zoetjes naad'ren als de voogten op haar wicken ;
Zy torsten reukZiraad, en lauwer, meer dan Grieken
Oyt dee voor Iphigien als sy ter slachtbank zingh.
Zy ijlden op my aan, en Clio die aanvingh
Dees reden tegens my met heusse taal te spreken ;
O Aamstelgod ! dat wy niet vrucht'loos op Zien steken
Den Schouburgh in uw' Stadt, Zijn hoorens naa 't gesternt,
Kan twygen het Toneel 't zheen vanden yver bernt.
De reen, waarom dat wy dus vlijtigh herwaarts naderen,
Is om een loffer, (door de Faam tot aan de raderen
Van Phoebus renkaros na haar verdienst zhebracht :)
Te kroonen met dit loof, en kransen die zhevracht
Zijn op Parnassus top, van wygeleze kruyden.
De waarde Poëzy, een oorsak, datmen huysden
Noch van het Troyen weet, die huysvest in 't vernust
Van haar, sulks twyght Constans : de Helgod stont versust
Door Orheus snaren-spel, maar d' Amstel van haar vaarzen.
Vaar voort vergode stoet, sprak ik, sy is de laarzen

* 2

Der

*Der Griekse Dichters waard, ik wensch haar lof verbreid
Van 't Oost tot VVester-land; haar naam d'onsterflijkheit
Bevoelen; en vernieu mijn wensch door dit te offeren:
Leefst langh, O Katarijn ter eere vande lofferen!*

I. S'HERWOUTERS.

In all's is lijdem.

Aan

M I N E R V A,

V O O R

J U F. K A T A R I N A V E R W E R S.

W Yse Dochter van den Donder,
Gun een schilt van Kristalijn
Aan dees Joffer! (die een wonder
Is der Vrouwen, waard te zijn

Vande Nijdt heel ongheschonden)
Als ghy aan u Broeder deed,
Toen hy listigh tytghezonden,
* *Phoreys* Dochter 't hoeft af sneed.

En uw' name eeuwich vieren,
Als de afgunst (met haar kracht,
Felder dan de schrick der dieren)
Door een Vrou is omgebracht.

In all's is lijdem.

* *Medusa.*

O P

O P H E T
SPAANS HEYDINNETJE
V A N
JUF. KATARINA VERWERS D.

Aan
De Weteloofse Weters.

V Erstandeloos ghespuys! wiens onzesouten oordeel,
(Vol aygewaan gepropt:) wyt dwaase lippen spoelt,
Dat in het Vrouwelijk noch geest, noch weetsucht stoelt:
Vw' waansucht steunt verghiefs, op kraft van aygen voordeel.

Siet hier een bondigh werk! niet met den groven hamer
Van Mulciber ghesmeedt: maar door een Vrouwen hande
Gekant, geront, geplet op 't anbeelt van 't verstand,
Begonnen en voltooyt in Verwers harsfen-kamer.

Alwaar Tritonia met lieflijk gorgel-donderen,
(Terwijl men in een vloet van Hipokreenen swemt;)
Dees Meer als aartse tocht wyt kraale klipjes stremt.
Vaar voort; eel-aarde geest! doorsnuffel Paxans wonderen,
Dat schoon uw' poesel rif door Atrops Zeyssen sneeff:)
Vw' eyndeloofse roem op eeuwighe toiecken sweeff.

P. DUBBELS.

Aan

JUR. KATARINA VERWERS.

VOOR

d'Amstel Juffertjes:

Wist *Amfions* gorgel-treden,
Steden tot ghehoor te kneden?
Deën *Arions* vinger-spillen,
(Door het levendigh ghesnarp
Op sijn gadeloose harp :)
Roereloose *Rotsen* trillen?
Konnen *Orfeüs* helle snaren,
(Door een meer als aartse toon :)
Hemel Bos en water-Goon,
Op het schel gheluyt vergaren?
Dee *Lycaeus*, op het vingeren,
Van een rietje ! Goon verflingeren?
Is 't dan wonder ? *Katarijntje* !
Dat *Minerve* ons geesjes troont,
In den Hemel van uw' breyntje :
Daar *Apolloos* orgel toont.

P. Dubbels.

Eerste Vertooning.

DE droefheyf is nu aen d'een fy,
En al het leedt is nu vergeten;
Het hof-gefin is over bly,
Nu fy de vader welkom heten
Van dees getrouwe Bruydegom,
Die hier fijn fchoone Bruyt komt toonen
Aen fijn bejaerde Vader, om
Sijn fwijgent vluchten te verfchoonen.

Tweede Vertooning.

Hier trouwt de fchoone maeght,
Daer 't heele Hof van waeght;
Siet gins vrouw Fama fwieren
Met overhel geluydt,
Om 't lof van defe Bruydt
Aen 's werelts endt te ftieren.

Perfo-

Personagien.

DON JAN de Garcame, gebynaemt ANDREAS.

FREDRICUS } Eedelluyden.

HENDRICUS,

JORDE, de Geck van DON JAN.

CUPIDO.

MAJOMBE, een oude Heydin. (GIOSE.

CONSTANCE d'ASEVEDO, gebynaemt PRE-

GRYSIDE } Heydinnetjes.

ANCIL

PHILIPPUS, een Heydens Priester.

GUIOMARA de MENESSES, Landt-Droftin
van Murcia.

CATHARYN, Kamermaegt van de Land-Droftin.

PAGIE, van DON JAN.

LEANNA, een eedel Iuffrouw.

WILHELMUS, jonge van LEANNE.

AELTJE } Buurwifven van LEANNE.

FYTJE }

SCHOUT.

MACHIEL, } Dienaers van de Schout.

ROBBERT,

SANDERT.

DON FERDINANDO d'ASEVEDO, Lant-
Droft van Murcia.

LOUYS, Kamerling van DON FERDINANDO.

't Eer-

't Eerste bedrijf.

D O N J A N op de Jacht met eenighe Edelen.

Don I. **V**oort, voort, beset het Hart.
Henr. Daer loopt het weder heen.
Fred. Keer, keer *Henrikus* keer, soo kan het
 nieuwers heen.
Jorde. Gut Bieftje loop datje swiet of het
 kost je leven.

Was men my so na 't gat gans bloedt hoe sou ick beven?
 Mijn Heer sweert het de doot, wel te verstaen als hy
 't het,

Maer 'k mien dat hy hem niet sal besmodden van 't vet.

't Is te besuckt gauw, men kan 't niet betrapen,

Of mijn Joncker te loom, hy het niet uyt eslapen,

o Doodt! loop heen brenghe klompen eerst in 't bier-
 huys, (muys,

En lient een paer wiecken, vlieght dan als een Vlier-

En vrijft de loome pry, jou Sulter uyt je blicken,

En laetse dan de Muys-jager moytjes op licken,

En vlieden dan by get as Lieuwen in 't woudt,

d'Ien met ien pieck, d'aer met ien rover, de darde met
 ien hout,

En knellese, soo machmen met eeren 't huys komen;

En vangen wy weer niet so mach ick seker welschroo-

Want onse besuckte Meyfjes quellen mijn dan; (men,

d'Ien seyt: wel waer is de vanght? d'aer komt after an:

Wel malloot, swijgh wat wil jy daer alries na vragen?

A

De

De aer biet een ey mier: 't sel komen met de wagen.
 'k-Segh jouw besuckte vodden laet my met vreen gaen;
 Loop heen schimp-voogels, quelt mijn Joncker en laet
 my staen.

Dat sellen wy wel laten, seggen die beseten pryen,
 Wy willen jou temteren, en jy moettet wel lyen;
 En kom jy ereys weer t'huys sonder wat te vangen,
 Soo selle wy u keelemorten en ophangen,
 Dat vleyfjen sal smaecken! 'k krijgh al jeuct in mijn
 keel.

Nou wacht wat hiet ebaeckert, seyt dan scheele Noel,
 Jy selt wel driemael hoesten eer j'er af selt vretten.
 En ick wel driemael blasen, eer ick 't op tafel sel setten,
 Want 't is al ien heel oud Varcken met ien tay vel,
 Ick sel al vroegh op moete staen eer ick 't gaer krijgen
 sel:

Tegen de middagh, seggen de oolijcke kladden,
 En staen en ginne-gabben offe een geck voor hadden,
 Ja wel ick word altemets so boos dat ick schier
 Nae mijn staert om loop, en sy gevender niet een fier
 Om, dat spijt mijn noch miest van al, 't is niet te lyen,
 'k Loof haer eerlijck te betalen de smeerige pryen.

Cupido uyt.

Cup. Wat of de geck toch deert?

Ior. Ja met intrest met al,
 Soo is de ruyfje uyt mijn hoofst.

Cup. Hey Joncker mal,
 Hoorje niet?

Ior. Slapperement! is dat ien bieft? 't kan klappen
 Gelijk ien Paepegay. Ick wil nae 't Heerschop stap-
 pen.

Iorde

Iorde loopt vervaerd't na binnen.

Cup. Het lust me nu te gaen,
Langhs dese groene laen,
Omringht met Lauwerieren;
Tot ginder aen de Bron,
Daer ick die trotse *don*,
Mijn schight in't hardt sal stieren.
Ick sie hem herwärts treen,
Het schijnt hy is alleen.

Don *lan* uyt.

Don I. De Jaght seylt inde wint, de spijt is niet te dra-
Wy haddent al beset; ja heel nae ons behagen; (*gen*,
Maer 't Hart liep Boswaerd't in, neen 't liep niet, maer
het vloogh

Gelijck de vlogghe pijl van d'Asiaensche boogh.
Waer is mijn Jacht ghesin?

Cup. Ghy moet het jagen staecken,
Want ghy sult u, eer lang, met *Venus* jacht vermaecken.

Don I. De ghinsterende Son die spoeyt sich na beneen,
Waer in dat ick bespeur, dat ick mijn matte leen,
Moet leyden nae het Hof.

Cup. Draeght dese wondt dan mede.
Mijn dunckt hy krijght de koorts, soo sidd'ren al sijn le-
't Is soet om aente sien. (*den*.)

Don I. Ay my! wat voel ick daer?
Wie druckt mijn jonge siel? wie brenght my in gevaer?
Wie pranght mijn moedigh hert? wie slaet dees trotse
beenen

Op 't logge aerdtrijck neer? ay my! nu is verdweenen
Mijn over siere moet. Wat of dit wesen wil?
'k Sie niemandt hier ontrent.

Cup. Ick houw my hier wat stil.

Don I. Eylaes! mijn geeft verflaut, wat sieckte mach
dit wesen? (nesen.)

Cup. Gins komt een schoone Maegt, die sal u noch ge-
Mijn boodtschap is ghedaen, ick vliegh nae 't vrolijk
rijk binne.

Don I. Wat lieffelijke galm verquickt dit levend
lijk.

P R E C I O S E *singht van binne,*

S T E M M E:

Si tanta gratiosa.

Pre. **O**P danckbare ghedachten!
En fiet doch eens hoe dat de Somer tijen,

Door *Sephiars* soete krachten,
De aerd versiert met hare schilderijen.

O blom-Godin!

Aen u ick sin

Verplicht, om u te eeren;

Dat ghy u Koffer

Geopent, ons ten Offer

Komt vereeren.

(hoorden;

Don I. Waer of dat singhen is? ick hoor dat ick noyt
Sangh van so hel geluyt en aenghenaem van woorden.
'k Moet sien wie dat het is. Neen; best dat ick blijf staen,
Want 't over hel geluyt komt herwaerts uyt dees laen.

P R E S I O S E *singht.*

Pre. **O**Krans van roose bladen! (leden,
En geurigh kruydt, kom siert mijn hooghste

Wilt het op 't schoonst beladen:

Mijn voetjes vlugh wilt nae de rey toe treden.

Ay

Ay *Iupijns* Soon!
 Laet uyt u throon,
 In mijn een galmpje dalen,
 En stiert mijn voeten,
 Soo geestigh, dat sy moeten
 Prijs behalen.

Preciofe uyt.

(weten,

Don I. Nu sie ick dat ick noyt van schoonheyt heb ghe-
 Noch datter in mijn breyn oyt kennis heeft gheseten,
 Te keuren 't schoon uyt 't schoon. Wat aenghenaem
 ghesicht!

(Nicht.

Majomb. Ghy sijt nu wel getoyt; sy spoeid u flux mijn

Don I. Ach datmen dese Maeght eens op sijn Hofsginck
 sieren,

Waer sou haer schoonheydt gaen, waer sou die niet

Pre. Groot-moeder wy gaen heen. ' (heen swieren?)

Majomb. O *Phæbus* ooght beneen,

Wilt haer met gonst gheleyen.

Ick wensch u luck mijn nicht,

Met 't nieuwe Sonne licht

Sal ick u weer verbeyen.

Majombe gaet in 't gheboomt.

(gelaet,

Don I. Sijt schoone Maeght gegroet. Ick bid u heus

Dat ick mach sijn verschoont, dat ick u, en u staer

Soo grooten letsel doe, het is om u te vragen,

Of ghy in 't nare Bos; gheen Jagers hebt sien jagen?

'k Ben van haer af gedwaelt, 'k mis al mijn volck.

Pre. Mijn Heer!

'k Heb niemant hier ghesien, vermits dat wy niet veer

In 't Bos en sijn geweest, maer hebben by dees linden,

Van bloemen en van kruyt, dees kranfjes fitte binden,

Tot fierel van ons jeught, en de aenstaende feest;

A 3

Want

Want daer is prijs gheset, waer dat de frayste geeft
 Van soete gallem woont, en houdt de maet in 't danfen,
 Die sal men 't haer bekleen mer aenghename kranfen,
 Tot toysel van het hoof.

Don I. Sult ghy daer schoone gaen !

Soo is de prijs voor u, 'k slae daer gheen twijffel aen ;
 Door u begaefde geeft, vol gheens ghelijcke seden.

Prec. Gy spot of sijt verdooft.

Don I. Ick spot, noch dool, met reden
 Sijt ghy verheffens waert.

Prec. 't Gebreeckt u aen gheen stof.

Don I. Al had ick *Famaas* tongh, 'k sou u lof-waerde lof
 Niet na haer waardigheyt, mijn Engelin, vol prijfen,
 Want uwe soete sangh, die deed mijn geest herrijfen,
 En u uytmundendheen die lockten dese siel.

Majombe uyt.

Maj. Wat wil den Hoovelingh ?

Don I. Voor u ick neder kniel,
 En offer onbeveynft, aen u mijn trouwigheden.

Prec. Ick bid u Joncker, rijft, buyght voor de Goon u
 leden, heyt

Die knielens waerdigh sijn ; want ghy haer achtbaer-
 Daer in te veel misdoet ? segh waerom my ghevleyt ?

Don I. Om dat ick u bemin, o schoon ! met siel en sin-
 nen,

Laet deeren u mijn klacht, en wilt my weder minnen.

Maj. Weet eedle Jongelingh, dat in mijn lieve Nicht
 Geen dartelheyt en woont.

Prec. hoort na mijn onderricht ;

Ghy sijt van d'ydle waen verleyt van u ghedachten ;
 Ghy kunt voor die ghy wilt, 'dit Heydens kindt wel
 achten,

Want

Want wy fijn doch eylaes ! van yder een versmaet ;
 Maer d'opperste van al die weer hoe dat ick haet
 De toommelose min, en false eeuwigh haten ;
 Dies toomt u vleyent lidt want 't sal u Heer niet baten,
 Dat gy smeect om mijn glans; al fijn wy kleyn van staet
 Ick ben daer mee vernoecht; gaet streelt het sy gewaet,
 En laet mijn reynigheydt, tot siersel mijner leden ;
 Ick haet u vleyery , gae die ten Hof besteden.

Don I. Verlockster van mijn hart! verleyster van mijn
 Ghy kunt geneester zijn, indien het u gheviel. (siell

Prec. Neen Heer 't ghevalt my niet, noch 't sal my
 noyt ghevallen,

Dat ick mijn hooghte glans ter neer sal laten vallen,
 Die nimmer weer herrijft,

Don I. Behaechelijcke Maeght,

Weet dat mijn lievend hart, u trouwe liefde draeght.
 Stafdraeghter van mijn siel! uytmuntster aller Vrouwen
 Ick sal u na de wijs van onse wetten trouwen :
 Daer uytgelese Son, ontfanght dees Dyamant ;
 Aenvaertse soete Maeght, steect' aen u witte handt;
 Dits blick van ware trou, dat sweer ick u, ó schoone !
 Ja eer sal 't see-gedrocht hier op der aerden woone ;
 En eer sal 't wilt gediert, dat sich in 't bos onhoudt ;
 Gaen rennen in de Zee, en haten 't groene Woudt ;
 Dat sal veel eer gheschien, ó voetster van mijn leven !
 Als dat mijn trouwe siel, u Engelsal begeven ;
 Dat sweer ick by het licht en by mijn Ridders staet,
 En by de bleecke Maen, en al haer om-sieraet ;
 Staect maer dees woeste loop, ick sal u frisse leden,
 Met adelijck ghewaet op 't sierelijckst doen kleden ;
 U glans-rijck golvend haer, jae dat het haer verdooft,
 Van die op *Tas* top het over-goude Ooft,

Van *Paris* wiert gereyckt, sal ick op 't aerdighst strickē;
 Ick sweer u dat de Son, voor uwe pruyck sal schricken;
 U toysel dat sal sijn, meer als ick u verhael;
 Gedenckt eens soete Maegt, op al dees Hoffe prael!
 En hoe u lieve leen dan sullen sijn verheven!
 Spreeckt soete Engelin.

Majomb. Ick sal u antwoordt geven,
 Vermits dees jonge Maecht staet onder mijn gebien:
 Dat sy met u sal gaen sal nimmer niet geschien;
 Of soo ghy haer verkrijght, soo moft ghy onse wetten
 Ten vollen nemen aen, en d'uwen heel versetten;
 Voorts al u Hoffe staet, ja al uw' pronckery,
 Verachtelijck versmaen, en gaen ghelijck als wy,
 Dus soberlijck ghekleedt; door reysen landen, steden;
 Somwijlen sonder geldt, en sijn noch wel te vreden;
 Somwijlen sonder broodt, om uwe lijf te voen,
 En treuren daer niet om, maer eeten niet dan groen;
 En dragen felle kou en *Phæbus* heete stralen;
 En gaen door dick, door dun, in onbekende palen;
 En wesen, edel Helt, van yder een veracht;
 En sijn soo wel vernoeght als met de Hoffe pracht;
 Ick segh soo wel vernoeght, let op mijn ware reden,
 Ghy moft geheel in als ghewilligh ons nae treden,
 En dat oock twee jaer langh eer ghy dees jonge spruyt,
 Tot loon van uwe liefd', soudt krijgen tot u Bruydt:
 Bedenckt het nu in tijts en wilt u wel beraden
 Eer ghy u over geeft want dan wast veel te spaden
 Te keeren weder om.

Dan I. Behoedtfster van dees maeght,
 Die aen dit lievendt hart, tot in de siel behaeght,
 U regels gaen te streng, sy zijn herdenckens waerdig.
 Gins kompt mijn jachtgefin, wel soete maegt so vaerdig.
 De

De gulde Son harrijsf en sijne glans verspreyt
 Soo laet u vinden hier, ick sal u doen bescheyt,
 Hoe ick sal zijn bedacht. tot letsel haers vermoeden
 Scheyd ick inder haest.

Don Ian binnen.

Prec. de goden u behoeden.

Maj. Ay *Preciose* Nicht, spoet u nu vaerdigh heen,
 En ick sal yverigh gaen en storten mijn ghebeen
 Voor *Pallas* de Goddin, de Dochter van de grooten
Iupijn. Want 's is uyt 't breyn van *Iupiter* ghesprooten,
 Die ick nu off'ren sal, met smekende ghebeen,
 Op datse haer ghesicht laet dalen na beneen,
 En dwinght de eedle Helt, door hare groote krachten,
 Dat hy om *Precioos* sijn staten gaet verachten ;
 Wel ick sal vaerdigh gaen, na *Pallas* Tempel treen,
 De suyverlijcke Maeght.

Prec. 'k Wens spoet in uw' ghebeen.

Maj. En ick u van ghelijck, ick sal na u verlanghen.
 Tot kortingh van de wegh soo heft u helle sängen,
 En smeect *Diana* soo, dat sy u allegaer,
 Wil hoede voor den Bocks-voet: *Pan* den hippelaer ;
 En voorts voor al 't onheyl dat u mocht komen tegen,
 In het anghst-valligh Woudt, vol nare omme-wegen,
 Die ghy nu sult betreen; de goden u behoen,
 Ick gae nu vaerdigh heen.

Majombe binnen.

Prec. Wy van ghelijcken doen ; (len,
Gresjde. Gespeel wat sullen wy nu voor een Liedtje que-
 Daer wy op 't aldersoetst de Jagt-Goddin mee strelen?

Prec. Wel soo het u ghevalt, soo laet ons singen gaen,
 Dat licht ghevoosde liedt, dat vleyt soet aen *Diaen*,
 En 't voegt wel by de gang, die galmen doet verkorten.
 Gespeel heft op. A 5 *Gref.*

Grijs. Neen ghy moet uw' geluydt eerst storten ;
 Dan mengen wy ons stem, met d'uwen onder een.
Proc. 'k Sal u verfoeck voldoen, en gaen sanghs spoor
 betreen.

Sy gaen al singende binnen.

STEMME: *Schoonste Nimfje in het Woudt.*

A Y *Diana* laet u oogh,
 Van om hoogh,
 Als ghy my hoort angstigh klagen,
 Over *Pan* die hem int Woudt,
 Meest onthoudt,
 Achter dicht-gevloghten Hagen.

Het tweede bedrijf.

D O N J A N met *sijn Pagie* in *sijn Hoff*.

Pag. **W** At of de Ridder let, dat hy soo heen gaet
 sluypen? (druypen.
 'k Wedt stondt *sijn neus* niet vast, sy sou hem wel ont-
 Waer of *sijn grootsheydt* is, dat hy ooght, na beneen?
 De geeft moet *sijn* van huys.

Pagie binnen.

Don I. Vertreckt laet mijn alleen.

Pagie uyt.

Pag. Heer Ridder met verlof.

Don I. Vertreckt; ist u vergeten? (heeten,

Pag. Neent Heer ick ging terstont soo, draa als gy 't my
 Maer u Heer *Vader* sondt my daed'lijck weder heen,
 Om aen u edelheydt, te sende *sijne* reen,

Waer

Waer in hy u gebiedt, by d'edelen te eeten,
Op de behanghen sael; u Vader is geseten
Al aen de tafel Heer, en sit na u en wacht.

Don I. Segt dat my niet en lust, vermits ick op de Iacht
Mijn leden heb verhidt, door het gestadigh woeden,
Nae 't onverkregen hart, dat my nu wel sal voeden.
Gaet. als ick roep soo komt.

Pag. Wel wat of dit beduyt?

Zijn hoofd hangt na de grondt gelijk een ouwe schuyt.
Nu laet ick heene gaen, want d'edelen die wachten,
Tot dat ick weder kom.

Pagie binne.

Don I. Waer rollen mijn gedachten?

Waer dwaelt mijn los verstandt? na 't redeloose spoor?
Wie klopter aen mijn geest? wie roepter in mijn oor?
Op, op swaermoedigh herr. en dan weer: toomt u
sinnen.

Hoe kan een eel ghemoet soo vreemden daet begin-
nen?

Eylaes! wat komt my aen? ick weet niet hoe ick sal?
De geest seyt: denckt het niet. mijn sin roept: doet het al
Voldoet mijn lieven lust, dan sal mijn leet versachten.
Geef ick mijn sin gehoor? hoe sult ghy gaen verachten
U vaders groote stam? seydt dan mijn eedle geest.

Waer tuymelt u gemoedt? dan wort mijn siel bevreest,
So dat mijn moedich breyn sweeft na dees hooge salen,
En beelt mijn yslijck voor, hoe dat ick dan sou dwalen,
Met soo een vuylen hoop gaen swerven, hier en daer;
Dan oogt mijn eel gemoet weer op het groot gevaer;
Hoe schroom ick voor gevaer! so moet ick 't Hof ver-
laten?

Waer schuyt meer gevaer dan in de gulde vaten?

Waer

Waer mee dat meenigh Helt ontijdigh is ontsielt,
 Door vuyl en snoo fenijn van d'een of d'ander fielt ;
 Alleenigh uyt een tocht om hoogh te sijn verheven :
 Wegh yffelick bedrogh , wegh met dit angstigh leven,
 Vol schrickelijck ghevaer, ick kies het lustigh Woudt,
 Om een die dese siel altans ghekluyftert houdt ;
 Alleen door een ghesicht, nam sy dit hart gevanghen ;
 En hier is doen een schets van haer postuer ghehangen,
 In 't suyvere vertreck van dit verliefde hart,
 Daer haer schoon koloriet al langhs ghelijcker wert,
 Ja krijgt haer volle stant, door Vrouw-natureskrachten,
 Die mijn pancel en veruw, palet, penselen brachten,
 En geest die my ontbrack, om 't geens gelijcken beeldt,
 Te bootsen nae de konst is nu vol toyt en speelt
 Als wesentlijck , sie daer swiert sy voorby my heenen ;
 Omtreck van haer scha'uw ! nu is sy weer verdweenen ;
 Die loffelijcke Maeght, waer nae de siel sich streckt,
 Vermits haer soet ghelaet dit edel bloet uyt-treckt ;
 Hoe treckt , wat gaet my aen, waer vlien , waer vlien
 mijn sinnen,

Sal nu een los ghesicht mijn groote geest verwinnen ?
 Neen, neen, mijn hoogh ghemoet, denckt op dit mach-
 tigh rijk,

Daer soo veel juffers sijn met schatten uws ghelijck,
 En hoog vernuft van geest, vol breyn om konst te leerē,
 Kieft soo doorluchten Maeght, laet die u sin beheeren ;
 Soo een begaefde geest die leeft na 't lichaem sterft,
 Daer 't licht verdwijnde schoon terwijl sy leeft verderft,
 't Is anders met de geest, haer onbevleete luyfter,
 Die houdt een helle standt, als schoonheydt daekt nae
 't duyfter ;

Als offe noyt en had in 's werelts rond' gheweest ;

Wel

Wel hoe! de schoone Maegt die moet sijn hoog vā geest;
 Dat kan niet anders sijn, want sy soeet aen te schouwen
 Des Hemels blau verwulf, voor al de aerts ghebouwen;
 Sy tracht nae Huys, noch Hof, op noch soo lange reys,
 Des Hemels solderingh dat acht sy haer Palleys; (wen,
 Waer so doorlugte geest haer woonplaets soeet te hou-
 Daer huyst een hoog vernuft. O pronck van alle vrou-
 O fierfel van de Jeugt! o wel voltoyde Maegt! wen!
 Na u neem ick mijn gangh, soo vaerdig als het daeght.
 Ay my! verdwaelde siel, wilt ghy u gaen vermengen
 Met soo een vylen hoop? ghy sout u selver brengen
 Door noyt-gehoorde Min in schrickelijck verdriet;
 Ay neen mijn reyn gemoet, en denckt het nimmer niet,
 Bant sullicks uyt u sin, en wilt dees frisse leden,
 Gaen voegen tot de rust, op dat de vreemdigheden
 Verdwijnen als een roock. Ben ick hier alleen? *Pagie,*
 Waer of de Jongen blijft?

Pag. Mijn Heer krijght weer couragie.

Sijn geest die is weer thuys. Wil ick hem welkom heten,
 Soo krijgh ick seecker koeck;

Don I. 'k Sal u de rug eens meten,
 Als ghy niet op en past.

Pag. Wat is dat u belieft?

Don I. Ontspreyt mijn Ledicant.

Pag. Wel Heer alst u gelieft.

*Vrou Giomara de Moeder van Constance in haer
 nacht-ghewaet, met haer Maeght Catharijn, met
 licht in de hands.*

Giom. **O** Alles-siende Godt! verhoort mijn angh-
 stigh kermen,
 Mijn traentjes goede Godt, laet die u doch erbarmen,
 Die

Die ick ootmoedich stort voor uwe voeten, Heer,
 Met jammerlijck gefught; o Oppervooght! sie neef
 Op uwen dienaar, die nu al dartien jaren,
 Gedurich heeft gebeen, op dat ghy soudt bewaren
 Mijn nytverkooren kint, dat ghy my hebt verleent,
 Dat al gestadich wordt, aen u mijn Gott, beweent
 Eer dat ick gae te rust; ghy weet o Heer der Heeren!
 Dat ick noyt dach en mis om my tot u te keeren
 Met suchten, en gevley, sint dat ick heb gemist
 De vrucht van onse trou; maer u vertrou ick, ist (men;
 Noch mooghlijck dat ick haer noch weder kan beko-
 Door u Almachtigheyt, die my haes is benomen,
 Door groot onachtsaemheyt, van onse Kamenier,
 Die labde by de Buurt, en liet dat jonge dier,
 Dat haer soo was belast, als men yets kan bevelen,
 Dat liet die snoode Maeght, dat liet die praatster stelen;
 Ay my bedruckt gemoedt! ick smelt van enckel leet,
 Als ick om haer eens denck, (eylaes!) ach wie weet
 Waer datse nu mach zijn, ick macher niet om dencken;
 Mijn overdroeve siel, die moet die sal verdrencken
 In dese bracke vloedt.

Cath. Me-Vrou ay stilt u klacht,
 Dempt al dit naer gheween.

Giom. Ten is niet in mijn macht
 Dat ick dees Beeckjes stelp, maer salder in verdwijnen
 Door leet en ongedult, ay sie ach *Cathrijne!*
 Mijn bange siel beswijckt, als ick om 't lieve wicht,
 Dat soo uytmuntent was van wesen en ghesicht,
 Soo sedigh en so soet, soo aenghenaem van gaven,
 Als ick dat al bedenck, dan schijnt mijn siel begraven;
 Bedolven in een put soo diep ja sonder endt?
 Ay my benaude hart! waer ick my keer of wend,

Het

Het is my al te nauw.

Cath. Me-Vrou ay weest te vreden,
 Ick hoop de goede Godt sal over u gebeden
 Wel deernis krijgen, ay, ay matight maer u klacht,
 Vertrou maer op u Godt, vertrou maer op sijn macht :
 Ay lieue Landt-vooghdin laet ick u gaen gheleyen
 Nae uwe legerstee, daer u mijn Heer sal beyen.

Giom. *Constance*, ach *Catbryjn* !

Cath. Ick bid u want ick acht
 Me-Vrou, dat u men Heer al met verlangen wacht,
 Ick bid noch eens, ay kom.

Giom. Ay swijght en laet my schreyen,
Catbryjn mijn hert dat barst so ick van hier moet scheyen,
 Van hier segh ick, van hier, jae daer ick haer voor 't lest
 Het mondtje heb ghekust, en haer eylaes op 't best
 En prachtighst toyen dee, om d' Hemelvaert te vieren,
 En kon dit niet gheschien op sediger manieren?
 Och ja't ô foy, ô foy hovaerdigheydt ! waer door
 Dat ick eylaes mijn kindt, mijn lieve kindt verloor,
 Och mijn ghestolen kindt !

Cath. Ay staect al dit verhalen,
 Vermits het u de siel en sinnen doet verdwalen,
 Hoe langhs hoe meer, Me-Vrou ay laet ick u geley
 Doen nae u Ledicant, en endight dit gheschrey
 Dat u de geest ontstelt.

Giom. Ay my waer sal ick vluchten,
 Daer my niet wert belet mijn klacht, en droeve suchten?
 Die ick doch uyten moet, eylaes benaude Vrouw !
 Waer ick my wend ofkeer, mijn siel die splijt van rou :
 Al gaen ick schoon nae 't bedt en voegh mijn matte le-
 den

Tot d'overfoete slaep en meen door stilligheden

Te

Te rusten, maer eylacs mijn over swack gemoedt
 Wordt dan meest door verdriet en onrust laes ghevoet;
 In plaets van soete rust, soo stort ick nare klachten,
 Ja roep wel overluydt door vliegende gedachten,
 O Goddeloose Feecks! waer wilt ghy met haer vlien?
 Hier overgeve pry, ick heb u al ghesien.

U vluchten iste laet, ghy sult het niet ontkomen;
 Dan loop ick vaerdigh nae die my eens is ontnomen;
 Soo dat mijn lieve Man al schrickende ontwaeck,
 Door 't overgroot gerucht dat ick al schreyend' maeck:
 Hy spreekt my minlijck aen, en seyt mijn Lief, mijn
 waerde,

Mijn uytverkooren Vrouw, dat ghy u eens bedaerde,
 Dat was my groote vreucht, ay stelt u wat te vreen,
 Soo rust u swacke hart, dan mindert mijn gheween:
 Door al sijn lief ghevley en suycker-soete woorden,
 Versmelt mijn droeve druck, o aenghename woorden!
 Komt streelt mijn flauwe geest, want troost ick nutten
 moet

Tot lavingh vande smart van mijn bedruckt gemoet.

Giomara binnen.

Don Ian uyt, verlaet sijn Vaders Hof.

Don I. **K**omt aengename dag, verdrijft dees bruy-
 nigheden,

Het helder blau bekleedt dringht door de duyfterheyt,
 Op dat ick door u glans kan sien nae haer te treden,
 En uyt mijn innigh leet dat hier verborgen leyt.
 Ick segh het Hof adieu met al haer gulde salen,
 Ick segh de Jeught adieu van 't Adelijck gheslacht,
 Met al de kostlijckheyt, waer mee sy moedigh pralen,
 Al swierend over straet met al haer groote pracht.

Pronck-

Pronck-Juffers u ghetoy en al u aerdigh sieren,
 U aerdighe gespan benaeyt met Dyamant,
 Met Peeren beset op veelderley manieren,
 En kledren van satijn geboort met diere kant
 Op 't geestighst geborduert met Gout op sijde laecken,
 En al wat uwe breyn op 't prachtighst heeft bedocht
 Dat sal ick van dees uyt tot dat ick sterf verslaecken,
 En vlieden van u prael, ja al u staet-ghedrocht
 Dat acht ick nu niet meer. Wat sijn u Hoffse seden,
 Bedroch in schijn van gonst: wat is n ydel tuygh,
 Niet aers als water-vernuw, toch 't voegt wel by u leden,
 Die schoon sijn gheblanquet geoeffent tot ghebuygh.
 Stuyp-Juffers k seg adieu, adieu ick gae vertrecken,
 Eer dat de goede Son haer over-planigh hoest
 Komt beuren uyt de Zee, ja eerste 't Hof komt wecken.
 Door hare schirtering die 't kleed des nachts verdooft.
 Don Jan binne.

Het darde bedrijf.

Majombe uyt.

Maj. 'k **H** Eb 't Hemels Heyr gedaenct, 'k danck u
 noch eens Godinne,
 U *Iano*, *Pallas*, en de Moeder van de Minne;
 Dien ick met Offerhandt soo yvrigh heb ghebeen
 In 't aensien van *Diana*, die over-helder scheen;
 Soo dat ick klaerlijck sagh haer Goddelijcke leden
 Neerbuygen, als ick had geeyndicht mijn ghebeden,
 Daer over danck ick u o *Pallas*, wijse Maeght,
 Dat ghy op mijn ghevley soo gunstigh neder saeght,
 B Doen

Doen ick aen u verfocht dat ghy nae mijn begeeren
 Een edel Jongelingh door u verstant wout keeren
 Tot ons, waer op dat ghy soo gonstigh met u hoofd
 Oock kniekte, soo dat by my vastlijck wort geloofst,
 Dat hy in aller ijl sijn gangh sal harwaerts wenden,
 Vermits dat *Cipres* sal haer loontje neder senden,
 Die sy stracks heeft geboon, als ick haer had ghebeen,
 Dat hy met sijn gheweer sou vliegen na beneen,
 En doen de eedle Helt in liefde staegh volharden,
 Tot dat hy van *Lupijn* sijn Coning in sal warden
 Met offer-reuck ghetrouwt want sy gaf oock een knick
 Als ick badt om haer gonst, o schat-Godinne ick
 Sal u o hooghe Vrouw, k sal u altaren sieren
 Met bloem en geurigh lof, en 't reuck-werck opwaerts
 stieren,

Nae u glimp-rijcke sael; de Wolckjes van het kruyd,
 Als ghy die weemlen siet, kijckt dan ten Hemel uyt ;
 Ay *Iouis* waertste Vrouw ! Ooght dan eens na beneden,
 Gelijck ghy hebt ghedaen, in mijne leste beden,
 Waer om ick soo verheught ben, ja soo overblijdt,
 Als ick oyt heb gheweest van al mijn 's levens tijdt.
 Waer 'toeft ghy schoone Maeghdt, om wien ick veel
 droefheden

In 't binnenst van mijn siel ghestadigh heb geleden,
 Door over bange vrees, sint ick u vaerdigh stal
 En heb ick noyt ter deegh geruft geweest, maer al
 Wat dat ick hoor of sie van eenighe geruchten,
 Strack seyt mijn schrickigh bloedt: flucks spoet u om te
 vluchten.

Dan dunckt my; komt de Schout, die my gebonden leyt
 Nae eene droef tooneel, my dunckt daer wort geseyt
 In mijne raserny: voort, voort, ghy moet flux sterven ;
 Dan

Dan bid ick om ghenā, maer ick kan 't niet verwerven
 Hoe druckigh dat ick krijt, ick moet gekluyftert gaen :
 Dan dunckt my dat een Beul mijn hals meent door te
 slaen ;

Waer van ick soo ontffel dat mijne matte leden
 Soo sidderen van angst, van boven tot beneden.
 En dit gebeurt my laes, soo dra als ick verschiet
 Van 't een of 't aer gerucht, en sy en weet het niet,
 Dat ick dit ly om haer, of dat ick haer genomen
 Heb door mijn gau bedrogh, of dat sy is ghekomen
 Van Adelijck gheslacht want sy ontrent twee jaer
 Ont scheen na mijn ghesicht, als ick haer stal van daer,
 Sy rijcklijck stont ghetoyt, of hoe sy was geheeten,
 Dats nu de schoone Maeght al heel end' al vergeten ;
 Maer in het eerst als men haer *Precioſe* hiet,

Dan kreet sy en sy riep : Wijf ick en heet soo niet,
Constance is mijn naem, en staegh soo quam sy vragen
 Waer is mijn moy gewaedt ? dat moet ghy nu niet dra-
 ghen ;

Maer alst weer Sondagh is, het leyt nu inde kas
 Seyd ick : dan vraeghden sy of 't noch gheen Sondagh
 was. (Moeder,

En schreyend riep sy : Wijf kom brenght my by mijn
 En by mijn Vader lief, want die sijn al veel goeder
 Als ghy, en sey soo soet, leyt mijn weer nae ons Hof :
 Kom pronckt my vaerdig op, doet my dees voden of.
 Swijght tongh, wie komt daer gins ? het is de Rider,
 'kluyfter.

Sy schuyt.

Sou hy my hier wel sien ? wat neen, 't is al te duyfter
 Van 't hangende geboomt, nu sal ick hooren of
 Hy 't meent : een eenigh hart is als een open hof.

Des Leuyt.

(ger

Des I. Nu ben ick als een Hart dat van een radde Ja-
Getroffen en ghequetst is door een scherpe schicht,
Waer dat het loopt of staet het draecht: sijns levens pla-
gen,

Hoe varder dat herbeest vlucht uyt haer gau ghesicht,
Hoe meerder dat de wondt ontstelt door 't schichtigh
loopen,

Soo dat her laes sich selfs door d'ingheschooten pijn
Door 't vlieden hinder doet, so dat het moet bekopen
Met een ghestrenge doodt, ja in een korte wijl
So is het laes met my, hier baet geen vaerdig vluchten,
't Is nu gheen vliedens tijdt, want hoe ick varder gae
Van die mijn siel ontfack, hoe dat ick meerder vruchtē
Geniet vol bitterheyt, waer door dat ick by nae
Verdwiyn, door dien de wond my meer en meer komt
prangen;

Sy parst my dat ick moet door over-groote smart,
Sy dwingt my dat ick moet mijn vleyend laten vangen,
Op hoop dat s' uyt mee-doogh de schicht ruckt uyt dit
hart,

Die my de siel ontreckt, ick moet ellendigh sterven,
Soo sy niet uyt ghenael vaerdigh inder ijl (ven
My neemt in haer behoet, waer door ick kan verwer-
Genesing aen mijn leer, door 't loosen van de pijn:
Kom, kom roem-waerde Maeght verflint al dees ver-
drieten,

O lockster van mijn sin! ô siersel van het veldt!
Nae u wend ick mijn gangh, laet ick u min genieten,
Om dat ick helle son my geef in u ghewelt:
Laet sien, dit is de plaets daer ick haer heb bescheyen.

Maj. Sijn liefd' is ongheweynst, hoe of sy soo langh
beyen, k' Moet

Ik Moet nae haer eens gaen sien.

Majombe binnen.

Don I. Ja 't is de selfde laen,

Ick vind mijn Engel niet; ick sal wat verder gaen.

Hy luyftert.

Daer hoor ick mijn Godin al singend herwaert komen;
De laen die schijnt verheugt, ja 't lofspringt van de boo-
En daelt al stroyend neer op d'onbeplante aerdt (mens,
Als recht, u galm die loekt ons tot dees nedervaert.

Preciose niet een rey van Heydinnen
singen van binnen.

S T E M M E: *Balotte Ma's.*

WY loven u met blye kelen
Godt *Appel*,

Voor het loffelijck mee delen

Van u rol,

Die ghy soo

Gonstigh boo,

Waer door dees suyvre Son

Den prijs' oock won.

Don I. Sy heeft de prijs behaelt, ick hoor haer *Phobus*
dancken.

Sy is heel soet ghesiert met blaen van Lauwer-rancken.

Al singende uyt.

Waer voor dese overschoone

Is om-kranst,

Om dat sy best nae u toone

Heeft ghedanst:

Op sen pas,

Niet te ras,

Maer geestigh op sen maet,

met fier gelaet.

B 3

Don

Don I. 'k Wensu luck lieve Maeghdt, beneffens mijne
 Met u gewonne prijs, en met dees laure hoedt, (groet,
 Die u heel aerdigh past op u uytheemse huffel,
 En beyd geblooft en wit dat van dit gulde krusfel
 Soo schildrigh is bescha'uw't dat ick noyt uws ghelijck
 Uytmuntster van dees eeuw, in 't heele Koninckrijk
 Mijn daghen heb ghesien; aen wien ick dese leden
 Kom offren, mits ick haer niet hooger kan besteden
 Als aen u helle glans; die ick volmaeckter acht
 Als een uyt 't weligh Hof van 't Adelijck gheslacht,
 Dat sonder uwe geest, die 'k hooger hou van waerden
 Als al de aerste glimp, want schoon men die bewaerden
 Met eenigh kostlijck nat, of sap van krachtigh lof;
 Als Jeught, aen welcken 't komt, verdwijnt sy als het stof
 Van geure winde doet, in u o pronck der Vrouwen,
 Waer een lof-waerde geest haer schuylitte tracht te
 houwen,

By u voltoyde glans, daer is o schoonste schoon!
 Mijn hart uyt dese plaets ghetrocken metter woon,
 Soo dat dees ydle romponmachtigh is te leven,
 Nu 't hart vertrocken is dat by u is ghebleven;
 En nu ghy schoonste Nymph mijn hartje gunt een stee,
 Nu schenckt mijn siel aen u dees wilghe leden mee,
 Bereyt tot u ghebedt vint ghy my altijd vaerdigh:
 Spreekt geens gelijcken Maeght, of acht ghy my niet
 waerdigh?

Prec. Ick groet de Ridder dan, gelijk ick van u wart
 Gegroet, maer 't schijnt my vreemt dat hier u edel hart
 Sou sijn gehuyft, en dat ghy u volmaeckte leden (den.
 Komt bieden nu aen my, die gy veel hoger kunt beste-

Don I. Niet aengenamer als aen u lof-waerde glans;
 Als ick u schoon geniet, dan tart ick alle Mans

Met

Met u, mijn Aerts-godin, het sijn maer lompe Karels
Die maer nae Juffers sien, wiens halse met veel Parels
Aenlocklijck sijn omkranst, en niet eens oogen of
By 't ydele ghetoy yets is tot hare lof.

Prec. O Hoffe Jongelingh, wiens geeft huyst wijse re-
den,

Met u verlos, ick gae mijn Grootmoer tegen treden,
Die soetjes herwaerts komt.

Don I. Wel oversoete Maeght,

'k Sal u gheleyen gaen indien 't u niet mischaeght,

Prec. De dienst is al te groot die ghy altans laet blijc-
Aen een gheringe Maeght. (ken

Don I. Mijn dienst, de eer moet wijcken

Die ick mijn lief gheniet, hoe noemt ghy die gheringh?

'k Acht my de eer niet waerd, mijn dienst al te gering
Om u mijn helle Son te dienen nae u waerden.

Prec. Ghy vleyt my al te Hofs.

Don I. Mits dat ick op der aerden

Noyt liever als u sagh

Prec. Mijn Groot-moer weest gegroet.

Maj. En ghy mijn lieve Nicht met u beminde stoet.

Don I. 'k Groet u wel wijse Vrouw, en wensch u veel
ghelucken,

Tot dat de bleecke doot u leef-draect af komt rucken,
En laet u lijf ontsielt, dat dan de Opper-goon
Uuytgejaeghde geest opvoeren in haer Troon,
Dat is mijn hooghste wensch.

Maj. O Ridder hoogh verheven,

'k Wens dat de goede Goon u vanghelijcken geven,
Dat is mijn wederwensch.

Don I. 'k Danck u lof-waerde Vrouw ;

Nu stuert ghy mijne min nu ick het Hofs ghebouw

Daer yder een naer haect op 't spoedigts heb verlaten,
 Op hoop dat ick by dees u lieve onderfaten,
 Na u wel wijs gebien mocht leyden dese leen,
 Na u geboon en wet die 'k willich wil bekleen,
 Met yverige dienst.

Maj. Hoe soudt ghy trotse Ridder
 U voegen na ons wet, ick schrick, ick beef, ick sidder
 Van 't geen ick van u hoor ick ben te wonder bly,
 Dat ghy ons by-sijn soeckt, waer door ick speur dat ghy
 Moet zijn van diep vernuft, mits dat ghy onse schriften,
 In kleynheyt nae wilt treen, en ooght op geen Staets
 giften,

Gelijck als 't Hofs gefnor vol opgeblasenheyt,
 Maer soudt ghy eedle Heldt wel tot ons soberheyt
 Gewennen? soudt ghy wel u heetelijcke toysel
 Afleggen, en aen doen een laken sonder ploysel
 Als wy, dus met een vorw gaen slingten om ons leen,
 Die anders niet gewendt en zijn als dese kleen.

Don I. Weet over Oude-vrouw dat tijdt die 't al kan
 leeren, (kleeren,

My door liefd' tot dees Nimpf my tot d'uytheemische
 En tot u spijs en dranck ja tot ramp en verdriet;
 Alwaer het noch soo swaer, sal wēnen dat het niet
 Sal schijnen door-gewoont, ick ben bereydt te leven
 Geheel na u gebien; wilt my maer daad'lijk geven,
 Een kleet van u gesin op dat ick 't Hofs habijt,
 Mer al de slentery van mijne leden smijt,
 Ick sal om u mijn schoon, doen, dat miernant niet voor
 desen,

Van diergelijcke liefd', gehoort heeft of gelesen;
 Daer over wijse Vrouw, daer is veel kostlijckheyt,
 Van parrels en van goudt; en onder in daer leydt

Een

Een moye som van gelt, ick heb al dees juwelen,
 Mee uyt ons Hof gebracht, om aen u uyt te delen,
 Om dat ick heb gesien, dat g'over dese schaer,
 Soo loffelijck zegeert; 'k heb met verwondringh, daer
 Met voordaght op geoogt, so dat ick met verlangen,
 Na u quam harwarts gaen.

Maj. Heer Ridder wy ontfangen,
 Met over groote vreught, u onder ons geslacht :
 Mits dat ghy eedle Helt na ons wijs yvrich tracht.

Don I. 'k Danck u bejaerde Vrouw wat seydt mijn uyt-
 verkooren ?

Bros. Iek heet u wellekom.

Don I. Na is de tijdt gebooren,
 Waer nadit lievendt hardt, als aemloos, heeft getoest;
 Ick danck u Aerts-godin: nu is mijn siel geschroeft
 Aen 't onweerbreecklijck luck; mijn schoonste van de
 werelt

Wiens over suyvre geest, is loffelijck beperelt
 Met Goddelijcke deught, ick sweer u eeuwich trouw
 En bid mijn suyvre son, en u eerwaerde vrouw,
 Dat wy in aller yl op 't spoedichts mochte trecken,
 Uyt dit bekent gevest, nae d'allervreemste vleckten,
 Eer dat ick wardt bekent van mijn beroemt geslacht,
 Die my in korter wijl gaen soecken sullen, 'k acht
 Dat sy al zijn op wegh om harre warts te komen ;
 En hier is niet een laen in al dees dichte boomen,
 Daet sy niet metter vlucht in sullen komen sien;
 d'Een hier en d'ander daer om my soo te bespien ;
 Daerom soo't u gevalt soo laet ons vaerdich treden,
 Uyt dit vervaerlijck wout, op dat ick my verkleeden
 Mach, in een vreemt gewaet, op u uytheems vatsoen.
Maj. Hier komt de Prietter aē om d'offerhandt te doen.

Don Ian wert verkleedt.

Al de Heydenen uyt.

Phil. **S**iet Ridder nu staet ghy voor een van onse Godden ;

Dit is *Merkuer* die ons stelt wetten en geboden ;
 Ick vraegh u nu voor hem of ghy noch sijt bereyt,
 Met ons te gaen en staen, ghelijck ghy hebt geseyt,
 Dan of ghy sijt bedacht ?

Don I. Bedacht ! o neen; mijn woorden,
 Die binde vaster Heer, als d'aller tayste koorde.

Phil. Eer g'u aen ons verbindt so komt wat herwaerts
 En luystert vlijtigh of dees wet u aen sal staen (aen,
 Die ick u seggen sal, eer wy ons vast verbinden. (den;
 Voor eerst moet ons ghevolgh wat dat sy krijgen, vin-
 't Sy door een loofse treeck, of met een gauwe greep
 Verov'ren hier of daer, van 't Hof of van haer sleep,
 Of hoe 't fou mogen sijn, men mag hier niet van houwen
 Voor ons, 't is al gemeen, behalven de Vrouwen,
 Ja, yder die niet leeft recht na haer plicht en wet,
 Die wort heel strengh gestraft als sy haer trou besmet ;
 Ja met de nare doot moet sy die daet betalen ;
 Men loopt niet na de Stadt om recht of Beul te halen,
 Wy spreekken 't vonnis uyt, de jonghste van ons volck
 Stiert d'overspeelster Wolf na d'onderaertsche kolck ;
 Wy weten 't goet en 't quaet elck naer den aerd te rech-
 ten, (ten ;

Hoe licht, hoe swaer 't oock sy, wy weten 't al te slech-
 Wy weten ons behoef voor het geheele rot
 Te krijgen, als ons erf van rijck en overschot,
 Met soo een stille vondt ; wy wetent te verovren,
 Dat 't simple volckje meent dat wy luy, kanne toveren ?
 • Maer

Maer 't isfer veer van daen, de fiere gauwigheyt
 Dat is de milde Vrou die 't alles ons bereyt.
 Wy nemen ons behoef, wy sparen voor gheen kindren,
 Wy leven sonder forgh, wy dencken om geen mindren,
 Als 't vast gehuysde volck, dat staeg na rijckdom tracht;
 Wy woelen daer niet om, dat wort van ons veracht,
 Mits dat de grootste schat op aerd is 't wel genoegen:
 Daer sijn wy mee begaest, wy weten van geen ploegen,
 Wy moeyen ons oock niet met spitten en ghesacy,
 Met planten of gewie, met dorfen of gemaey,
 Noch al wat wercken heet, en evenwel soo krijgen
 Wy door behendigheyt, daer anderen om hijgen,
 Al wat ons noodigh is; wy leven van het groen,
 Als van de varsche douw, de geurge blommen doen;
 Wy weten ons behoef als 't wilde Vee te halen;
 Wy dingen nimmermeer mits dat wy noyt betalen;
 Wy nemen hier of daer het een of 't ander dier;
 De Bossen levren hout, de steenen geven vyer.
 Sijn wy belust op Vis, wy lichten Boeren snyder;
 En als ons drincken schort, wy gaen met onse kruyken,
 Aen 't een of 't ander Hof en bidden om wat wey,
 Dan krijgen wy wel bier, ja dickmael allebey;
 Wy nutten ons gekoock of 't daedlijck sou versueren;
 Wy slapen onvervaert, op velden of in schueren;
 Wy sijn altijd vernoeght noch hebben geen verscheel,
 In herte of in kou, 't is ons al even veel;
 Dit leeren wy door wenst en van de lieve tijden,
 En of den eenen Prins wil tegen d'andre strijden,
 Ten raectt ons decksel niet, ick laet staen lijf of bloedt,
 Wie dat verliest of wint, 't is onsal even goedt:
 Wy staken onse rust niet aen dees groene heyden,
 Om Vorsten eer te doen, of Prinzen te gheleyden;

Wy

Wy gunnen haer de eer, die stadigh daer na tracht,
 En of men ons verheft, dan of men ons veracht,
 Wy sijn al even bly, ten kan ons al niet deeren.
 Van een ghepluckte Vinck en stuyven selden veeren.
 Wy gaen wel in het Woudt alst dicht van roovers krielt,
 Niet hebben blijft ons burgh dat wy van 't snoogefielt
 Niet worden aengheraest; ja wy sijn altijd vry,
 Van Hooft-geldt, schat, of tol, het loopt ons al verby,
 Van vyer en water-noodt, of dierghelijcke plagen,
 Vervluchten wy heel licht, wy hebben niet te dragcn
 Als onse lieve leen, wel sober int habijt;
 Maer dat heeft ons dickmael voor ongheval bevrijt;
 Wy wandlen sonder vrees, gheen sorgh komt ons aen-
 dringen; (dwingen;

Geen Hof mach ons ghebien, gheen Keyser kan ons
 Wy gaen als eygnaer tot aen des werelts endt,
 Soo wijdt als 't Hemels licht haer schijnsel neder sendt.
 Siet dit is onse wet, die ick u heb ontfouwen,
 En die most ghy als wy in alles onderhouwen.
 Kom, eedle Jongelingh, kom opent nu u hart,
 Op dat wy blijcklijck sien, of ghy ons broeder wert,
 Dan of ons enge wet kan tegen twee seden. (den.

Don I. Neen grijsse Vader, ick sal die op 't nauft na tre-
Phil. Ick steeck het reuck-werck aen. Wy dancken u
Markuer!

Voor al 't genooten goet; ontfanght dit geurigh vuer;
 Wy bidden u met een dat ghy ons wilt gheleyen,
 Nu dat wy uyt 't ghewest van onse broeder scheyen.
 Hy knickt ons gonstigh toe.

Sy sprecken ghelijck.

Wy dancken u ghelijck.

(rijck.

Phil. Kom vluchten wy na flucks uyt u Het Vaders
 Hoe

Hoe noemmen u ten Hof?

Don I. 'k Word daer *Don Ian* geheten.

Phil. Ghy sult die eedle Naem afleggen en vergeten,
Andreas sult ghy sijn.

Andr. Ick ben in als te vreen,
En maen u tot de reys.

Phil. Als 't u belieft, dit heen.

Wy kunnen over wegh al watter schort te seggen,
Met beter tijdt als hier, met sinnen overleggen.

Al de Heydenen binnen.

Catharijn, *Giomara* de Landt-droftin
in 't Ledekant.

Cath. O Godt wat mach hier sijn dat ick strack hoorde
ruysen? (sen.

Het scheen een vreeslijck dier, dat naer begoft te bruy-
Wel daer begint het weer, 't schijnt in de koets te sijn.

Ick moet eens soetjes gaen en schuyven de gardijn.

Eylaes het is Me-Vrou, sy moet yet yslijcks dromen.

Sal ick haer wecken gaen? neen; 'k durf niet by haer
koomen.

Maer ick sal hier vol anghst, met groot verlangen staen,
Tot dat sy weer ontwaeckt, en dan flucks by haer gaen.

Giom. Wie ruckt mijn geestje uyt soo over-groote
vreughden? (heughden

Ay droom en vlucht niet wegh, ghy die my heel ver-
Door uwe soet bedrogh.

Cath. Ick groet Me-Vrou. Hoe ist?

Giom. Ach, ach *Catharijn* ick droom.

Cath. 't Is als ick had ghegiff.

Me-Vrouw ick hebt gehoort; ja achter inde koocken,
Klonck uwe nare stem, als of 't begon te spoocken;

Ick

Ick ben'er van verschrickt; ick bit Mevrouw vertelt
De wonderlijcke droom, die u soo seer ontstelt.

Giorn. Cathrijn Mijn waerde Maeght, 'k was luckigh en
onluckigh,

'k Was treurich en verheught, vervarelijck en druckig,
En nu en weet ick niet, door schrick hoe dat ick ben
Van dese vreemde droom, ja ick mijn self nauw ken.
O, akelige droom ! gemenght met soetigheden,
Aylught soo schightigh niet.

Cath. Mevrouw stelt u te vreden,

En wilt aen my u droom verhalen: eed'le Vrouw
Misschien is 't de voorboo van die u bittere rouw
Doen smelte sal tot niet, of heel in vreught verkeeren,
Gelijck dat veel gebeurt.

Giorn. Dat gunt de Heer der Heeren.

Nu luyftert toe *Cathrijn*.

Cath. Mevrouw ick luyfter al

Met yverigh verlanggh, hoe u droom luy'en sal.

Giorn. Ick droomde dat ick in het groen,

Huyfvesten van de diepste kuylen,

Gelijck de Schaperoovers doen,

Als sy by haer affersels schuylen,

En dat ick heel verandert waer,

Cathrijn, van hoofden tot de voeten,

In een beerin och wat ghevaer !

Quam my, quam my doen mee ontmoeten.

In die gestalt ? by na een quel,

Als my (eylaes!) is overkomen.

Mits dat my in dat beestvel,

Mijn eenigh jongh mee wardt ontnomen ;

My docht ick had dat jongh, gelijk beerinnen doen,

Met licken soo getoyt, dat daer in 't wilde groen

Niet

Niet een was by mijn jongh, int minste te gelijcken;
Ja saecht ghy soo een beest, ghy soudt als stom staen
kijken,

So schoon als Wacker was, en dat wardt mijn ontruckt,
Van eene wrede wolf; doen renden ick bedruckt,
Door 't wilde woefte wondt, met naer en yflijck huylen,
En soght al gillende, in donckre wollefs-kuylen,
Maer 't waer al te vergeefs, ick vondt mijn beef je niet;
'k Liep janckende na mijn hol, en brulde daer, en het
Niet af van naer gekrijt, tot dat ick het verloren,
Mijn jonge beestje vondt, dat ick soo had verkooren;
Doen waer ick in mijn schick *Cathrijns* ick was so blijt!
Gedaen was al 't gejanck, 't geloop, 't geknor, 't gekrijt,
't Gebalck en al 't getier, was doen geheel verdwenen.
Ist niet een vreemde droom die my nu is verscheenen?

Cath. Dees droom die seydt ons yets.

Giom. Dat dese yets beduyt,
Vertrouw ick sekerlijck.

Cath. Ick soude leggen uyt

Op u verlooren kindt, en vastelijck gelooven,
Dat ghy in korten tijdt door hullep van hier boven,
Konstanse weer sult sien, mits ghy 't verlooren beest,
Noch weder vondt Mevrouw.

Giom. Dit laeft mijn bange geest,
Dit salft mijn krancke siel, dit doet mijn pijn versoeten,
Dit komt mijn grootte quel, als troosteres ontmoeten;
Hoe ick het meer herdenck, hoe het mijn klacder seyt:
Ghy sult uw' lieve kindt, dat ghy soo hebt beschreyt,
In korte dagen sien. *Cathrijn* gaet daadlijck heenen,
Vertelt mijn waerde man al wat my is verscheenen;
Neen leydt hem liever hier soo hoor ick selsef of
Mijn Heer dit mee soo duyt.

Cath. Mevrouw hy is ten Hof,

Heel

Heel vroeg gegaen, Me-vrouw met over groote lusten,
 Hy sey dat ghy in langh soo soetjes niet en rusten,
 Als doen hy van u gingh, ay leght u noch wat neer,
 En voeght u tot de slaep, Mevrouw tot dat mijn Heer,
 Van 't Hof komt weder t'huys.

Giom. Ghy sult u Heer dan seggen,
 Dat hy strack by my komt, ick sal dan so lang leggen.
 Schuyft het behangsel toe.

Cath. o blijje morgen-stondt! (vondt;
 'k Heb hier geen dagh geleefz dat ick men Vrouw soo
 Sy is vol hoop, o Heer! wilt haer gekarm en fughten,
 Haer klachten en gheschrey doen uyt haer boezem
 vlughten,

Dit pack vakt haer te swaer, ontfarmt u goede God!
 Ontlast mijn waerde Vrouw van haer verdrietigh lot.

Cathrijn binnen.

Iorde de Geck uyt.

Ior. O my ick sin soo moe van sulcken hieten tocht!
 En om niet? dat 's spijgigh, hoe hebben wy gesocht?
 Hoe hebben wy gewoelt? hoe hebbe wy gekeken?
 En krijgen hem niet? hy is sijntjes, deur gestreecken,
 En laet ons after sien hoe kan het van sijn hart,
 Daer 't sijn suster en my en sijn Vader soo smart?
 De man die viel in swijn soo dra hy 't hoorde seggen;
 En sijn suster goe meydt sou moe hebbe gaen leggen
 Van haer selleve, hadden wy haer niet gestut
 Met een gemackelijcke stoel onder 't lijf, ey gut!
 Sy was soo benauwt, wat was daer al te stellen!
 Ja wel goe luytjes ick kantje niet al vertellen:
 Wy deden sulcken weer eer dat sy alle bey
 Weer tot haer selve quamen, en doen wast: hier hey

Iorde

Iorde en ald'eedlen, *Fredricken Dcn Steven*. (ven;
 Och mijn soon och mijn broer *Don Ian* heeft ons bege-
 Tijt daad'lijck op de bien, fiet wacker in'de windt,
 Voort repje loome lijf en soeck tot dat j'em vint,
 Wy teghen op de reys daer wy nu weer af komen,
 En hebben de Ridder of niemant niet vernomen,
 Als een deel heydens, daer ick alleenigh by liep;
 Daer was een van mijn maets die al: *Iorde Iorde* riep.
 Ick docht roep je wat; 'k sey kan je goeder gheluck,
 segghen?

Ja sey een swarte pry, jy most kruyste munt in jou
 handt legghen,

Dan kan ick na de konst, onder en boven d'aerdt sien.
 Ick beefde en hielt me vast aen de vervaert stien;
 Doch ick gaesse mijn handt met twee beschimmelde
 stuyvers,

'k Docht 't is al goet neem mee, voor die begrimmelde
 snuyvers.

Doen begoft sy te preutlen. met een vreemde greep
 Wees sy my groot geluck, aen die vouw, en die streep
 Beduyde sy, dat ick noch Ridder sou worden,
 En dat ick een cruyf-heers dochter hebbe sou.

Pag. Iorde

Kom in huys is't nou tijt te praten by de buyrt?

Ior. Sin jy nouw Ioncker? wel hey heb jy my gehuyrt?

Pag. Mijn Heer roept gaet voort.

Ior. Hoe ist sal ick 't jou vrAGEN (ghen,

Segh snappertje? ick sal het eens aen mijn vrouw kla-

Dat jy my soo besnaut as ick by de luy bin,

Ick selt hem wel verghelden as ick Ridder sin.

Ick magh gaen en sien wat dat ick moet bestellen.

As ick weer kom sel ick 't jou lieden voort vertellen.

C

Majom-

Majombe, Precioſe, Andreas, Phillippus, Ancil.

Maj. 't Is wel een groot gheluck dat wy de halve ſot
Soo kregen aen een kant.

Prec. ick docht nu iſt verbrodt. (blinde.

Andr. Ick ben te ſeer vermomt, dees deecken hem ver-

Maj. Hy ooghden al naer u doe 'k ſprack van ſijn be-
minde,

Andr. Het bolden hem ſo wel dat hy niet eens en docht
Om ſijne mede-maets, of om my die hy ſocht.

Mijn uytghelefen hart, nu ſijn wy uyt de oogen

Van mijn Heer vaders volck, ſoo dat wy nu wel mogen
Wat ruſten hier int groen.

Prec. Dats goedt, want ick ben moe,

Kom Beſtemoer ſit neer.

Maj. Ey gaet tot ginder toe,

Daer aen dat Heere huys, ick ſal d'inwoonder bidden,

Om herbergh in ſijn ſchuer.

Phil. Nu ſijn wy al in 't midden

Van *Murſiaes* ghebiedt.

Maj. Wy ſijn dicht by de Stadt,

Daer ick het grootſte luck van al mijn leven hadt.

Phil. Het is een rijcke plaets en warrem van natueren.

Andr. Hoe is dit dal genaemt?

Phil. Laet ſien!

Maj. *Eſtramadeuren.*

Andr. Wel blijve wy hier dan, het ſchijnt hier wel te

Phil. Dats waer. (ſijn.

Maj. Ick ſtap flux voort en klop ſtout aen, volgt

Majombe binne. (mijn.

Prc. Ancil wat deert u togh?

Anc. 'k Ben moe.

Andr. Siet *Precioſe*,

Die

Die neffens u komt gaen, men fiet haer naulijcks blofen-
 Kom gheeft my uwe handt; op als een wackre Maegt.
Phil. Majombe winckt, gae voort, sy heeft het al ghe-
 Alle binnen. (vraeght.)

Het vierde bedrijf.

Leanna.

Lean. **H**Oe langh valt d'eensaemheydt voor vro'ke
 jonge lieden!

Ick wil mijn speelgenoot door mijne knaep ontbieden.
Wilhelmus.

Wilb. Hier Me-Vrouw.

Lean. Gaet eens naer mijn ghespleel

Margriet, en noodt haer hier by my met een heel
 Beleeftde groet.

Wilb. Me-Vrouw achter sijn sulck een hoopen
 Waerfeggers, 't is van 't volck die so achter landt lopen;
 Sy vragen u Vrou Moeder, of sy in de stal
 Huysveste moghen.

Lean. Gaet doet u bootschap flucks.

Wilb. 'k Sal.

(besecken,

Lean. Seght haer dat ick verlangh dat sy my komt
 Sy komt soo weynigh uyt, dat doen de wijse boecken,

Daer is sy in verwart. Gae komt terstont weerom;
 Ick moet dat volck eens sien.

binnen.

Wilb. Als ick weer kom,

Moet ick mee als de Meyfjes na mijn gheluck vragen,
 Om de nieuwigheyt sel ick een stuyvertje wagen;

'k Heb wel ghehoort dat sy meer kunne sien als wy,
 Want ouwe *Sanne-buer* vertelden eens dat sy

C 2

In

In haer jonckheyt van de Heydensja al haer saecken,
 Waren geseyt, hoe 't haer ginck en hoe sy 't sou maken,
 Dat haer altemael soo gheschiet is, soo sy seyt,
 Nu ick mach mijn boodtschap doen met een gauwig-
 binnen. (heyt.)

Lemma uyt.

Lean. Wat schort mijn vrolijk hart? wat letten mijne
 Nu ick dat Heydens rot beoogt heb? wat is dit! (leden
 Ontstelt my nu mijn geest door t sien van schoone ledē?
 Wat komt my aen (eylaes!) och hoe ontkoom ick dit?
 Ontroert de liefde nu mijn wel gheruste sinnen?
 De liefde dwinght my nu, een Heyden te beminnen.
 Ick waer noch huynen bly dus eel te sijn van bloedt,
 Nu wensch ick dat ick waer van minder opgevoet,
 Of dat de Heyden waer uyt hooger stam gebooren,
 Dan wist ick raet ghenoegh, nu geef ick het verlooren;
 Nu weet ick gheen behulp, wy sijn te onghelijck;
 Hy is voor my te arm, en ick voor hem te rijck;
 Dit is mijn ongeluck; k had hoop had ick geen Moeder,
 Ick koos de Jongelingh voor mijne siels behoeder,
 Hy sou een spiegel sijn, die glans van 't hele Hof,
 Mijn keur groeyt voort tot hem: hy is te laegh: en of
 Ick hem verloor? maer hoel wat sou den Adel seggen,
 Dat ick op so een mensch mijn sinnen had gaen leggen,
 Sy souwen mijn bedrijf vertoonen als een spel,
 Ja waert niet meer gebeurt, waer in dat ick my quel:
 Laet prate wie dat wil, wat kan dees staet my geven?
 Niet anders als verdriet, so 'k sonder hem moet leven,
 Die ick soo hartigh min, ick wil om dit ghestalt
 Niet missen dien ick lief, maer doen dat my ghevalt.
 Daer 't goet de sin verjaegt, daer kan geen liefde heren.
 Neen; 't goet moet sijn mijn slaef, en ik moet het regere;
 Ick

Ick volgh mijn lieve fin, gelijk de jeught gebiet;
 'k Wil om geen *Creses* schat, staegh leven in verdriet;
 O neen; laet sien! maer hoe sal ick dit best aenleggen?
 Hoe sal ick dit bestaen? sal ick het dorven segghen?
 Mijn siel die schrickter voor, mijn eer mijn goede naem
 Die sou laes sijn gheschent als de geswinde faem,
 Nae haer gewoone plicht, begoft in alle straten,
 Te stroyen mijn bedrijf, waer sou ick mijn dan laeren
 Van schaemt? ay my! eylaes wat comt my int gedacht?
 Ick sou verschooven sijn van al mijn groot gheslacht:
 En of sy my dan al verstiten of verachten,
 Hy sal mijn voorspraeck sijn dat salt weer al versaghten;

Al lanch genoch beraen ick kan niet van hem vlien
 Wel brave Jongelingh. ick sal hem hier ontbien.
 'k Heb op sijn naem gelet hy wert *Andries* geheten.
 Daer comt mijn jonghen aen.

Wil. Me Juffer, *Maragriete*

Sey, dat sy hadt versouck van Juffren uyt de stadt;
 Soo dat sy niet en kan maer sy ontbiet u dat
 Sy morghen komen sal met haere Nicht *Maghd'lene*,
 Sy wenscht u goeden dagh.

Lean. 't Is wel gaet daadtlijck hene,
 En haelt die heyje hier, die men *Andreas* heet,
 Hier by mijn inden hof.

Wil. Wat of dit beduyt? 'k weet.

Me-Vrouw wil haer geluck van hem eens laten leesen.

Lean. Gaet heen gaet.

Wil. Wel Me-Vrouw.

Lean. Waer vlucht mijn vrolijk weesen?

Waer is al mijn vermaeck dat ick noch huysden had,
 Int geurighe geblomt, in kruyden, in al wat

Den hof soo cierlijck ciert? ja onder dese boomen,
 Plaght ick vaeck met mijn luyt al singende te koomen;
 Nu met een doffe geeft belaeen met bangigheydt,
 Of my mijn stout verfoeck moght worden noch ontseyt
 Wat komt my in den fin? hoe sou hy't my wel weygeren?
 O neen; mits sijn geluck sal aende wolcken steygeren.
 Hy comt, hoe nu? wegh schrick, wijckt van mijn swac-
Wilb. Hier is de Jongelingh. (ke leen.

Lean. 'tIs wel gaet ghy nu heen.

Andr. Me-Vrouw 'kwensch u veel heyls.

Lean. En ick u van ghelijcken.

Sy wijckt ter sijden af.

Ach dat ick niet en magh vrypostigh laeten blijcken
 De liefd die ick hem draeg, hē die daer minst op peynst.

And. Sy schijnt op my verliest, hier diēt voor al gevynst.

Lean. Laet sien men seydt dat sy in handen konne kyken,
 Waer dat het hart na haect. laet u const hier eens blijc-
 Sy gaet by hem. (ken,

Daer is mijn rechter handt, doet my nu eens verstaen,
 Wie dat ick heb bemindt en soo ghy 't net kunt raen
 Wie 't is, en hoe hy heet of waer hy is gebooren,
 Hier is u loon,

Neemt haer hant en wijft.

Andr. Me-Vrouw die ghy nu hebt verkooren,
 Na ick bespeuren kan, ist een fris Edel-man,
 Uyt een doorluchtigh huys, en is genaemt *Don Icn*;
 Maer die is al verseyt, ja hy sou liever sterven,
 Eer hy sijn vast verbondt, souw breken of haer derven
 Die hy so trouwlijck liefd. Me-Vrourik weet niet meer.

Lean. Ghy hebt in all's gemist, ten is geenedel Heer,
 Noch hy heet gheen *Don Ian*,

Andr. Niet? soo ist my vergheten.

Lean.

Lean. U konst en gaet niet vast, hy wart *Andries* geheten,
 Die my, mijn siel ontruckt, ghy sijt, ghy sijt de geen,
 Die mijn versteende hart, dus murruw weet te kneen;
 Ick maeck u Heer en vooght van my en van mijn erven
 Die ick alree besit, en die ick niet kan derven
 Wanneer mijn Moeder rust, sy is heel machtigh rijck,
 Van Landen en gebouw is niemant haers gelijk,
 In al dit heel gebiet *Andreas* dese bueren
 Die wonen op ons Lant, mits sy 't van Moeder heuren;
 Ick ben haer eenigh kint, ghy sult het tweede zijn,
 Soo ghy naer onse wijs wilt treden neffens mijn;
 't Waer jammer dat ghy soo verslijten sout u leven,
 Aenvaert het lief geluck, ter wijl 't fortuyn wil gheven,
Andreas wat seght ghy ?

Andr. Ick danck u milde maght,
 'k Heb my aen een verlooft.

Lean. Weest daer om niet versaght,
 Geen knoop en knelt soo vast of s'is noch te ontbinden.

Andr. Eer sal 't onnoosse lam de bitse wolf verslinden.

Lean. Dat dunckt u soo, Wie ist daer ghy u aen verbont?

Andr. De schoonste van ons rot de starckst' die ick
 oytvondt

Lean. Ick ijsch daer voor. *Andries* liefst ghy soo een hey-
 dinne ?

Andr. Die ruyldē ick niet voor de grootste Koninginne.

Lean. Mijn liefde is geterght wat sal ick nu bestaen ?

Andr. Ik dank en groet Mevrouw 't is tijt voor my te gaen.

Lean. Gaet heen ondanckb're mensch wat sal ik nu aen-
 rechten ?

Wil 'k met *Aplonia* uyt rucken dese vlechten ?

Neen; k wil de Griekse Maegt gaen volgen op de hiel,
 Die om dat sy haer lief most derven, hare siel

Dee ruymē door het stael, (eylaes!) wat komt mijn over?
 Ick tast my selver aen; sal my een schelm, een rover
 Soo durven afflaen? neen, och neen; dat ly ick niet.
 Ga heē verharde mensch, wacht niet dan wreack, 'k sal yet
 Bedencken tot sijn loon; 'k heb noch niet lang geleden,
 Een Ridder afgheset, en nu heb ick ghebeden
 Een bedelaer! ô spijt! wie sal my nu bystaen?
 Ghy? komt dan nader by, dats waer. Wie komt my raen?
 Segh op wat sal ick doen, my felleve doorsteeken?
 Dan bleef hy onghestraft. Aen wie sal ick my wreken;
 Dats goet: wel aen ick sal: maer wat kan ick hem doen?
 Laet sien! dats wel bedocht. Moet ick my vaerdig spoen?

Wilhelm uyt.

Waerom? 'k sal daer voor sijn. *Wilhelm* 'k sal u hier bey-
 Leght dit in aller ijl in 't maeltje van de Heyden, (den
 Die daetlijck by my was, fiet dat ghy 't wel beschickt,
 't Is van een Wolve huyl, en het is toeghestrickt
 Met eene roode snoer, dat niemant van haer allen
 U doen bespeurt.

Wil. Wel. Me-Vrouw begint te mallen,
 Schenckt sy die schoyer dit, en sonder dat hy 't weet?
 Wat leyt'er my oock aen, ick doe dat sy my heet.

Wilhelm binnen. (boeten,

Lean. Ick sal hem dese smaet nu dier genoegh doen
 So 't gaet nae mijn beleyt, 'k sal hem dan anders groetē,
 Als ick die snoode guyt noch flus soo vriend'lijck deed,
 Ick boo mijn gunst aen een daer 't niet aen was besteed,
 Sijn doen port my tot wreack, Ick sorgh mijn hart aen
 sticken

Of mijne knaep dit wel sal kunnen soo beschicken;
 Daer soo veel oogen sijn. Daer komt mijn jongen al.
 Hoe ist?

Daer

Wil. Me Juffer 'k vond niemant in de stal,
 Dan dan *Andries*, die verbaest sagh in alle hoecken;
 Ick vraegde hem terstont: wie dat hy daer ging soeckē;
 Och! seyden hy ons volck, en ging ter deuren uyt.
 Doen nam ick het sieraet, en greep de Wolve huydt,
 Gelyck ghy hadt belast, en deedse daetlijck open,
 En stack 't heel onder in.

Leen. 't Is wel. Nu sult ghy loopen
 Flucks na de Schout van 't Dorp, en seggen dat hy voort
 Met sijne dienaers komt, want als hy sullicks hoort
 Soo sal hy dencken hier is 't een of 't aer gestolen. (Leen.
 Gaet doet u boodtschap wel, maer hout het wel verhoor-

Wil. Wel dits een donckre saeck, dit kan ick niet ver-
 Het is dan so als 't is ick moet om de Schout gaen. (staen
Wilhelm binnen.

Preciose, Andries, Majombe, Philippus, Ancil.
 uyt.

Prec. Wat is u hier ontmoet dat ghy van hier wilt deys-
 Mijn lief ay segh? sen

Andr. Mijn hart ick sal u onder 't reysen
 Vertellen, om wat reen dat dit mijn lief gheschiedt,
 Dat wy soo schielijck nu verlaten dit ghebiet.

Maj. Wat dunckt u voor een wegh dat wy best sulle

Phil. Door Murfia.

(kiefen:)

Maj. O neen; wy souwen tijdt verliezen,
 Dat dunckt my niet gheraen.

Phil. Wel slaen wy 't Bos dan in,
 Daer mogen wy een tent oprechten na ons sin,
 Daer is een klare Beeck en krielt vol soete vissen,
 Daer vangen wy wel wat, en soo ons dat wil missen,
 Soo spannen wy de boogh en schieten 't leckre wildt;
 En braant in 't eygen vet. Natuer wat sijt ghy mildt!

A 5

Daer

Daer is niet sonder yet, ja alles is vol leven.

Hoe vardt hoe wijt wy sijn, se kan ons voetsel gheven.

Maj. Kom gaen wy dan int Woudt en stellen ons ge-
Dat ons beschutten sal voor regen en voor kou. (bou,

Leanna verbaest uyt. (binnen!

Lean. Dus wegh! dat is wel vreemt dat sy daer niet en
Met pack en sack so deur! dat kan ick niet verfinnen.

De Schout toeft al te langh. Dat icker selver liep?

Neen; soudt niet raetsaem sijn dat ick de bueren riep

Tot hulp? jae't: och help, help, help bueren, dieven,

Och bueren, bueren helpt, stae by. (dieven,

I. Buerw. Wats u believeu?

Lean. Ick ben bestolen, help, mijn Paerlen en mijn gout.

Och, och, och, och, och, och:

I. Buerw. Gins komt mijn Heer de Schout,

Kijck of het wesen wil.

Ick hebt hem late weten.

Leanna loopt de Schout int gemoet.

Lean. Waer blijft mijn Heer so lang? ick mis een Paer-
En oock een gouwe bagh. (le keeten,

Schout. Me-Vrouw wie is den dief?

Lean. Wat nood was 't wist ick 't Heer 'k wou dat ghy
hem al hadt. (ghy 't na gissen?

Schout. Dat was heel nae mijn wensch, op wie meent

Lean. Het ouwe spreekwoordt seydt dat gissen wel kan.

Die 't heeft en is niet veer. (missen.

I. Buerw. Met verlof juffrouw buer,

De Heydens waer sijn die?

Lean. Die sijn al uyt de schuer. (trouwen.

I. Buerw. Al wegh? so veel te meer sou ick 't op haer ver-

Schout. Hoe sijn hier Heydens? spreek waer ist daer
sy haer houwen?

Dat

Dat is een vuyl ghespuys. .

Lean. Mijn Heer dat weet ick niet ;

Sy sijn hier flus gheweest, mits datmen haer toe liet
Te slapen inde schuer, door Moeders goedigheden,
Ick weet in 't minste niet, mijn Heer, om wat voor reden
Dat syvertrocken sijn.

Schout. By haer lien schuylt de man.

Me-Vrouw ist langh verleen?

Lean. Geen hallef vierndel van

Een uyr.

Schout. Op mannen sluyt het Bos aen alle kanten.

Me-Vrouw stelt u te vreen, soo het die gauwe quanten
Maer hebben : soo krijght ghy 't voort weerom.

Binne.

Lean. Doet u best,

Ick salt u loonen Heer.

1. *Buerw.* Steurt hy dat dieve nest,

Wat selder een, wat selder een bommel uyt breken,
Dats Volck hael after om, 't mach al onder haer deken,
Ay kijck eens ginse veer, komen sy daer niet aen?

2. *Buerw.* Och ja daer sijn sy al, sy benne al gheyaen.

1. *Dien.* Voort, gaet voort.

Maj. Segh, ay seggh wat hebben wy bedreven?

2. *Dien.* Dat ghy ghestolen hebt dat moet ghy weder

Phil. Wie heeft u van u goet?

(geven.

1. *Dien.* Dat salmen strack besien.

2. *Buerw.* Wel dieven ben jy daer, mien jy soo deur te
Dat is jou al beler. vlien?

Andr. Waerom doet ghy ons vangen?

Lean. Om dat ghy dieflien hoop mijn Paerlen weer sout
langhen.

Maj. Wy hebben niet van u.

Schout.

Schout. Hebt ghy die schelmen hier?

2. *Dien.* Daer sijnder ons ontvlucht, wy kreghen maer

Andr. Wat wilt ghy doen? wats dit? (dees vier:

Schout. Hoe durft ghy dat noch vragen?

Flucks gheeft 't gestoole goet.

Prec. Wie heeft haer wat ontdragen?

1. *Dien.* Laet ons u vodden sien.

Prec. Hou daer doorfoecktfse vry.

Majombe treet ter sijden uyt.

Maj. Och vindt hy dit juweel soo raeck ick in de ly.

Mits dit het wapen is van *Precioses* Vader,

Ick knoop het in mijn haer,

2. *Dien.* Hier ouwe kol komt nader.

Daer is u mael, taft aen, hebt ghy niet meer by u?

Maj. Neen.

2. *Dien.* Daer is u Goudt niet in,

Lean. doorfoeckt de sijne nu.

(halen

Andr. Me-Vrou bekijckt mijn mael, so gy daer uyt kunt

Yets dat u toebehoort, ick sal het u betalen.

Schout. Doorfoeckt sijn goet.

2. *Dien.* Siet hier :

Het sieraet valt uyt de mael van Andries.

Schout. Ghy overgeven siel.

Sand. Hy houdt hem heel verbaest.

Schout. De boeyens voort *Machiel,*

Voort bindt den rover vast.

Sand. Ick moet hem eerst eens groeten

Op mijn manier. hou daer.

*Sander een soldaat slaet Andries. Andries neemt Sanders de-
ghen van sijn lijf, loopt toe en steekt hem doodt, waer over An-
dries ghevangen word: Preciose valt van haer selven.*

Andr. Dats voor u vinnigh groeten.

Sand.

Sand. ay my, ay my ick sterf.

I. Buerw. Och help de Man is doot.

I. Dien. Geeft u ghevaen.

Andr. Staet af eer ick u me doorftoot.

Prec. O Goon befchermt mijn lief, ay mijn!

Maj. Och *Preciofe!*

Andr. Mijn Engeltje hoe ift?

Prec. Och mijn Lief?

I. Dien. Hier ghy boofen

Schelm, voort, voort.

Binne.

Andr. Mijn hart.

Prec. Lief.

Maj. Rijs op mijn waerde kindt.

Lean. Wilhelmus kom gaet mee.

Binne.

Maj. Volgh hem die u bemint.

Binne.

Het vijfde bedrijf.

De Landt-Droft DON FERDINANDO
D'ASEVEDO *met zijn knecht.*

Don Ferd. **L** *Ovijs.*

Lovijs. Alhier mijn Heer.

Don Ferd. Gaet eens by mijn Gemael,

Seght dat sy dadelijck moet komen inde fael.

Lovijs binnen.

(ken,

Ick moet mijn droeve Vrou so't mooglijck is vermaec-

Ick vrees dat sy door quel noch in het graf sal raecken;

Wacr

Waer ley ick best mijn Vrouw? my schiet int sin sy placht
Een over groote lust te scheppen op jacht.

Giom. Ick groet mijn lieve Man.

Don Fard. 'k Had nae mijn lief verlangen,

Lov. Mijn Heer de buyte Schout brengt Heydenen
Hier komen sy al aen. (gevangen.)

Schout. Ick groet mijn Heer en Vrouw.

Don Fard. Wat hebt ghy hier voor volck?

Schout. 't Is een die dees Juffrouw,

Haer Parel en Gout door liste heeft ontdragen,
En daer-en-boven heeft dees schelme een man verslagen.

Don Fard. Voort leyt den Moorder wegh, en brengt
den dooden Man,

Binnen.

Mee tegen morgen hier, dat hy hem spieglen kan
Aen 't gheen hy heeft ghedaen, eer datmen hem doet

Maj. Gaet bidt. (sterven.)

Prec. Gena mijn Heer laet hem ghen a verwerwen.

Giom. Ick sagh noyt schoonder Maeght.

Don Fard. Noch ick mijn waerde lief.

Prec. Die ghy doen sluyten hebt en is gheen schelm
noch dief.

Noch oock gheen moordenaer, hy moeyt hem met
gheen stelen,

Hy weet niet hoe het komt dat dees Jufvrouws juwelen
Sijn in de mael gheraect.

Lean. Ja kost ghy dat mijn Heer

Wijs maecten. (seer.)

Don Fard. Swijgh, ay swijgh, haer klachten doen my
Om dese dievery en soumen hem niet dooden,
Had hy gheen moort ghedaen.

Prec. Is dit een moort? ô Goden!

Hy

Hy heeft hem niet vermoort, mits d'overlede man
 Hem gaf een vinn'ge slag en het gingh hem niet an ;
 Hy kost niet minder doen mijn Heer als hem verweren,
 't Is so; 'k bid voor hem, laet u mijn klagen deren ;
 Genae, genae mijn Heer, om Godes wil genae.

Don Fard. Het is niet in mijn macht dat ick hem weer
 ontfla : (sen,

Hy brenght sijn vonnis mee, sijn daet heeft hem verwe-
 Eer dat hy sterft salmen 's lants wetten hem voor lesen.

Prec. Sterft hy mijn Heer ick volgh hem na in 't nare
 graf,

Hy is mijn Bruydegom die my sijn trouwe gaf.
 Uyt loutre liefd' mijn Heer ay doet ons noch niet,
 't Is al te vroegh. (scheyen,

Giom. Eylaes hoe deerlijck luyt haer schreyen !

Preciose valt *Vrouw Giomara* te voet.

Prec. Me-Vrouw toont my u gonst ontfarmt u hooghes
 Vrouw,

Ontfarmt u over my, ontmoet mijn bitt're rouw,
 Met u barmhartigheyt, ay laet u doch bewegen,
 Ghy kent de liefd en weet hoe dat een Bruyt genegen
 Is tot haer Bruydegom ; ay smeeckt u waerde Man
 Om sijn gena, ick bid spreeckt hem eens vriend'lijck an
 Voor hem en my Me-Vrouw, den Hemel salt u loonen.

Giom. Rijs op, mijn bec en kan sijn dootslag niet ver-
 schoonen.

My deert u ongeval ô jonghe schoone Maeght !
 Hoe out sijt ghy nu wel ?

Prec. Groot-moer Me-Vrouw die vraeght,
 Hoe oudt darick al ben.

Don Fard. Ick gaen mijn uytghelesen,
 Eens in den raet op 't Hof, 'k sal strack weer by u wesen.

De

Die Landt-Drost gaet binnen *Precioſe* volght

Prec. Mijn Heer ontfarmt u togh.

Maj. Me-Vrouw die friſſe blom;

Is nu haeft vijftien jaer.

Giom. Och dat vernieuwt weerom

Mijn druck, ó groote Godt is my dit ſoo beſchooren

Dat ick ſal nimmermeer yet van mijn dochter hooren?

Conſtance ſal ick u mijn leven niet weer ſien?

Dan dunckt my neen, dan ja, ſou het noch wel geſchien?

Maj. 'k Sprack u wel eens alleen.

Giom. Gaet ghy al't ſamen binnen. (nen?)

Lean. Wat of de looſe feecks nu weer ſal gaen begin-
Binnen.

Giom. Spreeckt nu u meeningh uyt.

Maj. Me-Vrouw uw' waerde kindt,

En is niet veer van u, daer ghy ſo droef om bint. (nen.)

Giom. U yd'le klap komt, my tot ſchreyjen weer verma-

Maj. Hier valt de oorſaeck neer van al u bittere tranen;

Ick heb o waerde vrouw! ick heb dat feyt beſtaen,

Ick roofden u uw krooft, ick voer dent hier van daen,

En liet u inde quel, Me-Vrouw wilt my ghelooven,

't Was om 't ſieraet te doen, dat docht ick maer te ro-

En dan u eenigh kindt te ſetten op de ſtraet, (ven,

Maer 't gaf my ſulck een lagh met een ſoo ſoet gelaet,

Een lagh lof-waerde Vrouw, ick ſal 't u al ontdecken,

Een lagh dié mijne ſin ſoo vaſt tot haer kon trecken,

Dat ick het lieve wicht voor mijne Dochter hiel;

'k Heb meer voor haer geforgt als voor mijn eygen ſiel;

Ick heb haer opgevoedt; 'k heb haer voor alle rampen,

Soo trouwelijk beſchermt, dat haer noyt droeve dam-

Van onluck ſijn ontmoet; ick ging haer ſtadig na; (pen

Schenckt my hier voor Me-Vrouw ick bidt gena, gena.

Giom.

Giom. Och wat ontmoet my hier? ghy doet my we-
Gelijck de jonghste nacht. (der droomen)

Maj. ghy sult daer strack uyt komen.

Me-Vrou hier is u goet, *Me-Vrou* besiet dees brief.

Giom. Och soudt wel waerheyt sijn?

Maj. Jaer.

Don Ferdinandus met sijn ghevolgh uyt.

Giom. Sijt ghy daer mijn lief?

Don Fard. Wat komt u aen? wat ist? waerom siet ghy be-
krenen? (wel weten.)

Maj. Mijn Heer doorleest dees brief, ghy sult het dan

Don Fardinando leest het briefjen.

Don Fard. **H** *Et Iongh Dochterken dat by my is en dat ick den
naem van Preciose ghezheven hebbe, heet eygent-
lijck Constance, en is een eenigh kindt van Don Ferdinando
d'Assevedo Ridder van Calatrava ende van Vron Giomara de
Mencses: ick stal het selve kindt inde Stadt van Madril, op He-
mel-vaerts dagh ten elf wren, in 't juer drysent vijf hondert vijf-
en-twintigh. Ick hebbe dit korts daer ne alsoo vernomen en goet
gheronden 't selve by memorie te stellen, tusschien of het schier of
morgen te passe mochte komen.*

Don Fard. Wie heeft dit schrift versiert? hoe komt ghy
aen dit bladt?

Wat vreemdigheyt is dit? flucks segh my hoe en wat.

Maj. Mijn Heer siet dit juweel.

Don Fard. Siet lief dit is ons wapen.

Giom. Ay my! ick sterf van vreught.

Don Fard. Eylaes sy schijnt ontslapen.

Waer is haer kamer-maeght? *Cathrijn* och help *Cathrijn.*

D

Cath.

Cath. Hoe wat belieft mijn Heer ?

Don Fard. Gaet ras haelt wat afijn.

Giom. Och lief !

Don Fard. Hoe ist mijn hart ?

Giom. Ay gaet dat Wijf eens vragen, (ghen-
Waert kindt is en of 't leeft dat dit gout plaght te dra-

Maj. Och jae genad'ge vrouw die ghy hier daetlijck
Is u verlooren kindt. (saeght,

Giomora rijst haestigh op en fiet of 't waer is.

Giom. Waer is de schoone Maeght ?

Waer is sy ?

Cath. De heydinne

Me-Vrouw ?

Giom. Ja waer is die ?

Cath. Me-Vrouw sy fit daer binnen.

Giom. Mijn kindt! dat moet ick sien.

Giomara loopt haestigh binnen.

Don Fard. Hoe komt ghy aen ons kindt.

Segh goddeloose. segh ?

Maj. Ghenaedighe ick bint,

Die 't vrughje van u trou, soo eerloos heb ghestoolen,

Dat met ons heele rot, doch, eerlijck heeft gaen doolen,

Och och erbarmt u togh vergeeft het my; mijn Heer

Heb ick het u ontrooft ick brengh het u nu weer,

Loont my dat met ghenae.

Don Fard. Ghy beest,

Maj. Mijn Heer ghenae.

Giomara, Preciose, Cathrijn. Louijs en 't heele
hof-ghesin uyt.

Giom. Mijn lief aenschout u kindt,

Don Fard. Ist waer mijn vrouw ?

Giom. Och ja.

Ay

Ay lief fiet hier de wrat en d'aenghewasse teenen,
 Sy is't en twijffelt niet.

Don Fard. Nu is ons leet verdweenen.

Prec. Groot-moeder wat is dit ?

Giorn. Sy is u Groot-moer niet,

Sy stal u lieve kindt, en liet ons in 't verdriet ;

Sy heeft u wegh gevoert , dats nu haest darthien jaren,

Ghy sijt ons eygen kindt daer wy soo droef om waren.

Don Fard. Sijt welkom waerde kindt.

Prec. Ick danck mijn Vader seer .

Giorn. Ick kus u wellekom.

Don Fard. Ick danck mijn Godt en Heer,

Giorn. Ontslaet haer Lief .

Don Fard. Staet op het is u al vergeven.

Maj. Ick danck mijn Heer en Vrouw voor 't schencken van mijn leven.

Giorn. Mijn lief ick swem in vreucht.

Don Fard. En ick mijn blijde Vrouw.

Prec. En ick ach Vader lief verdrenck strack in de rou,

Soo ghy mijn Bruydegom noch langer hout gevangen.

Ay Moeder bidt voor hem, hy sal na my verlangen.

Giorn. *Constance* is u naem, *Constance* ach mijn kindt !

Lieft gy die Heyden noch, hoe blijft gy dus verblindt ?

Don Fard. Mijn Dochter wat is dit? ghy moet om hem niet dencken,

Ick sal uw' nae u staet wel aen een Ridder schencken.

Con. Het is gheen Heyden , neen ; de schijn heeft u verleyt,

Hy 's uyt geen Heydens bloedt, die Vader my ontseyt,

Hy is een Edelman, hy heeft sijn Vaders staten,

Uyt liefd die hy my droegh, sooblijdelijck verlaten.

Don Fard. Is dat al waer mijn kindt ?

D 2

Lean.

Lean. Mijn hart wort heel beswaert.

Sy treet ter sijden af.

Maj. Ick sal 't u late sien. Het kleedt dat ghy bewaert
Phillippus, langht dat hier. Mijn Heer dit zijn de kleeren
Van den gevangen Heldt, die haer sijn trou dorst swee-
Schoon dat hy niet en wist of sy was een Heydin, (ren,
Dies laet de Ridder los, de pronck van 't Hofgesin.

Jaé Don Francisco de Garkame is sijn Vader.

Don Fard. Die naem is my bekend.

Maj. Mijn Heer ay lustert nader :

Hy is ghenaeamt *Don Ian Garkame*, die het Hof
Om hare by sijn liet, ja niemandt weet hier of,
Soo stil is hy ghevlucht, hy dorst het thuis niet seggen,
Als door een stom papier, dat hy heeft late leggen.

Don Fard. *Lovijs* en ghy gaet heen ontsluit de vromen
Heldt. (ick smelt

Giorn. Ick danck u goede Godt, mijn lief 't schijnt dat
Van onghemeene vreucht, mijn kindt, mijn soete Engell
Ick kus u duysentmael.

Con. En ick mijn armen strengel,
Mijn Moeder om u hals.

Don Fard. O wat een vrolijk lot!
Is ons van daegh ontmoet.

Lean. Vergeeft mijn doen o Godt?
't Is my van harten leet

Giorn. Gins komt u Bruygom nader.

Con. Dit is mijn Moeder-lief en dits mijn eygen Vader
Andries wert weer *Don Ian* genoemt.

Don I. Dat heb ick Lief verstaen. o wonderlijk geval!
Ick danck mijn Heer en Vrou, Maer Godt noch boven
al. (trouwen

Don Fard. Ontfanght u waerde Bruydt, ick sal n late
Mer

Met adelijck ghevolgh, van Jonckers en Jufvrouwen,
Op 't allerfpoedighfte. Ick wensch u 's werelts vree,
Hier nae het Hemelrijk.

Giom. Die wensch wensch ick u mee.

Don I. Ick danck mijn Vader seer en Moeder voor haer

Don Fard. Hoe gunstigh is ons Godt. (wenschen

Giom. Wy sijn lucksal'ge menschen.

Don I. 'k Versoeck aen u dat ghy 't mijn Vader wilt
Die k weet dat om my karmt. (ontbien,

Don Fard. 't Sal dadelijck gheschien. (den!

Hoe sal den goeden Heer hem in dees vreught verblij-

Lovijs Ghy sult terstont na *Don Franciscus* rijden,

Groet hem beleefdelyck van ons hier allegaer,

Vertelt hem met voordacht dees overblijde maer,

De ouderdom is swack, hy mocht hem soo verblijen

Dat hem de swacke geest wel schielijk mocht ontglijen;

Seght eerst dat ghy hem groet van sijn beminde Soon,

En dat ghy derwarts komt om hem by my te noon,

Mits dat sijn Soon hier is, met mijn verlooren Dochter,

Die hy ghevonden heeft, en seght daer by hy brochter

Heel wonderlijck weer thuys, verhaelt hem alles wel.

Gaet spoet u tot de reys,

Low. Wel aen mijn Heer ick sel.

binne.

Don Ferd. Hoe luckigh is het endt van die op Godt ver-
trouwen!

Giom. Dat kan men hier ô Godt ! dat kan men hier
beschouwen !

O langh ghewenschte tijdt !

Con. Mijn Moeder wat een vreucht !

Giom. Mijn kindt van al mijn tijdt waer ick noyt so ver-
heught.

Don Fard. Mijn Soon, mijn hart verlanght nae uw
bejaerde Vader. (nader.

Don I. Soo dra als 't Vader hoort soo komt hy daedlijck

Don Fard. Lief leyts ons kind'ren in, vermaect u in het
Hof.

'k Sal 't met de vrienden van den doode maken of.

Kom gaet nu t'samen in, ick sal flux alle saecken

Van u, en wie noch yets met recht toe komt, af maken.

Lean. Genadighe ick kom mee op u goetheyt aen;

Al't gheen nu is gheschiet dat is door my ghedaen;

Ick heb dit quaedt verciert, door mijn verliefde sinnen,

Don Fard. 't Verwond'ren maect my stom! kom gaet
met my na binnen,

Daer mijne kind'ren zijn, soo ghy de waerheyt seght,

Sal 't u vergeven zijn, ghenae sit nu te recht.

F I N I S.

